

รายงานการศึกษา

เรื่อง

กฎหมายเกี่ยวกับการสร้างเมืองศูนย์ราชการของ
มาเลเซียและออสเตรเลีย

จัดทำโดย

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ส่วนที่ ๑

มาเลเซีย (Putrajaya)

เมืองศูนย์กลางราชการปุตราจายา (Putrajaya)^๑

๑. ความเป็นมา

โดยผลของการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศมาเลเซียในช่วงระยะเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมา Kuala Lumpur เมืองหลวงของมาเลเซีย จึงประสบปัญหาเช่นเดียวกับเมืองใหญ่อื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนแปซิฟิก กล่าวคือ เกิดการโยกย้ายประชากรจากถิ่นอื่นเข้ามาในเป็นจำนวนมาก ธุรกิจต่างๆ ในเขตเมือง Kuala Lumpur ขยายตัวอย่างรวดเร็วและเขตเมืองมีการขยายตัวอย่างไร้ทิศทางโดยรัฐไม่สามารถควบคุมได้ มีผลให้ Kuala Lumpur ประสบปัญหาการจราจรและมลภาวะอย่างรุนแรง รัฐบาลของมาเลเซียได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวของ Kuala Lumpur โดยการเพิ่มโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ระบบคมนาคม ระบบขนส่งมวลชน เป็นต้น แต่เนื่องจากสาเหตุหลักของปัญหาของ Kuala Lumpur นั้นเป็นปัญหาพื้นฐานทางผังเมือง ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะต้องใช้ระยะเวลายาวนานและต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ทั้งยังไม่สามารถเห็นผลได้ในทันที รัฐบาลของมาเลเซียจึงมองว่า หากปัญหาของสภาพเมือง Kuala Lumpur ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ภายในเร็ววันแล้ว ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตได้ รัฐบาลของประเทศมาเลเซีย ภายใต้การนำของ Dr. Mahathir Mohammad นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น จึงได้ศึกษาถึงทางเลือกอื่นในการลดความแออัดของ Kuala Lumpur และได้ข้อสรุปว่า หากย้ายส่วนราชการของรัฐบาลกลาง (Federal Government Agencies) ออกจาก Kuala Lumpur เพื่อไปตั้งเป็นเมืองใหม่ที่มีการวางผังและการจัดการแบบสมัยใหม่แล้ว จะมีผลให้สามารถลดความแออัดและลดปัญหาการจราจรและมลพิษได้ อีกทั้งการย้ายส่วนราชการของรัฐบาลกลางออกจาก Kuala Lumpur ยังมีผลให้เกิดพื้นที่ภายในศูนย์กลางของเมืองที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นเมืองธุรกิจอย่างแท้จริงได้อีกด้วย โดยรูปแบบของเมืองใหม่นี้อาจเป็นรูปแบบเดียวกับ Canberra ที่เป็นเมืองหลวงของ Australia และเมือง Brasilia ที่เป็นเมืองหลวงของ Brazil^๒

แม้ว่าแนวคิดในเรื่องการตั้งเมืองใหม่ของรัฐบาลมาเลเซียจะได้รับการสนับสนุนจากภาคธุรกิจของมาเลเซียเป็นอันมาก แต่ยังมีกลุ่มการเมืองหลายกลุ่มที่ออกมาคัดค้านแนวคิดดังกล่าว โดยผู้คัดค้านเห็นว่า เมื่อพิจารณางบประมาณของรัฐที่จะต้องนำมาลงทุนในการสร้างเมืองใหม่แล้ว ยังไม่เห็นถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐศาสตร์แต่อย่างใด^๓ ยังคงมีผล

^๑ นายจินตพันธุ์ ทั้งสุบุตร นายธวัชชัย ชูดวง นางสาวจิตอาภา กุลวานิช นางสาวสุภารัตน์ การินเสน และนายพงศ์เทพ จารุสุสินธ์ ฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ Dr. Maznah Mohammad, Tale of Two Cities, <http://www.malaysia.net/aliran/high%๙๑๒๑.htm>

^๓ Brian Roussel, Hed of Corporate Affairs, Hyder Group (UK) ใน Asiaweek วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๐

แต่เป็นการสร้างภาพพจน์ของประเทศเท่านั้น^๔ รัฐบาลจึงควรนำเงินเหล่านี้ไปลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่จำเป็นมากกว่า^๕

ต่อมา เมื่อประเทศมาเลเซียประสบปัญหาทางการเงินอันเป็นผลจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน เสียงสนับสนุนกลุ่มผู้คัดค้านโครงการเมืองใหม่ก็เริ่มมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ รัฐบาลมาเลเซียจึงต้องลดลำดับความเร่งด่วน (Priority) ของโครงการเมืองใหม่ออกไป และพยายามที่จะประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ของโครงการเมืองใหม่เพื่อหาเสียงสนับสนุนจากประชาชน^๖ จนเมื่อมีการจับกุม Anwar Ibrahim^๗ รองนายกรัฐมนตรีของมาเลเซียในขณะนั้น ในข้อหาบริษัทยักษ์และศาลของมาเลเซียได้ถอดถอน Anwar Ibrahim ออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี รัฐบาลของ Dr. Mahathir Mohammad จึงมีความมั่นคงทางการเมืองเพิ่มขึ้นมาก ประกอบกับภาคธุรกิจของมาเลเซียเริ่มเล็งเห็นว่า โครงการขนาดใหญ่ (Mega Project) เช่น โครงการเมืองใหม่ จะสามารถเป็นแรงขับเคลื่อนให้ภาคธุรกิจของมาเลเซียสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้และก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นในภาวะที่การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศลดลง ภาคเอกชนจึงเริ่มให้ความสนับสนุนโครงการเมืองใหม่ดังกล่าว ยังมีผลให้รัฐบาลมาเลเซียสามารถผลักดันโครงการเมืองใหม่ต่อไปได้จนถึงปัจจุบันนี้^๘

๒. การเลือกพื้นที่สำหรับโครงการเมืองใหม่ Putrajaya

ในอดีตนั้น รัฐบาลมาเลเซียได้เคยมีความคิดที่จะสร้างเมืองราชการมาแล้วและได้สำรวจพื้นที่หลายแห่งที่จะนำมาเป็นที่ตั้งเมืองใหม่ทั้งในเขตมลายูและเขตสุมาตรา^๙ แต่โครงการดังกล่าวต้องล้มเลิกตั้งแต่อยู่ในขั้นแนวคิด (Concept) เนื่องจากวิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียในปี ๒๕๑๙ อันเป็นผลจากการที่ราคาน้ำมันโลกปรับตัวสูงขึ้นสูง จนกระทั่งเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียเติบโตขึ้นอีกครั้งในช่วงปี ๒๕๒๘ รัฐบาลมาเลเซียภายใต้การนำของ Dr. Mahathir Mohammad จึงได้นำแนวคิดเรื่องเมืองใหม่กลับมาพิจารณาอีกครั้ง โดยรัฐบาลได้ดำเนินการสำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับนำมาเป็นที่ตั้งโครงการเมืองใหม่หลายแห่ง โดยในที่สุดได้จัดทำ Short-list พื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง ที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้สูง^{๑๐} จาก Short-list

^๔ ผู้คัดค้านโครงการเมืองใหม่ได้ยกตัวอย่างกรณีของ Petronas Building ซึ่งในปัจจุบันยังมีพื้นที่ว่างถึง ๕๐%

^๕ Dr. Maznah Mohammad, Tale of Two Cities, <http://www.malaysia.net/aliran/high๙๙๑๒e.htm>

^๖ Arjuna Ranawana, Asiaweek, ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒

^๗ Anwar Ibrahim แม้ว่าอยู่ในพรรครัฐบาลในสมัยนั้น แต่เป็นหนึ่งในแกนนำที่คัดค้านโครงการเมืองใหม่มาโดยตลอด โดยนาย Anwar เห็นว่ารัฐบาลมาเลเซียควรที่จะนำเงินไปลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่จำเป็นมากกว่าที่จะนำเงินมาลงทุนเพื่อพัฒนาพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ ข้อมูลจาก <http://www.malaysia.net/aliran/high๙๙๑๒e.htm> เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๐๐๓

^๘ Dr. Maznah Mohammad, Tale of Two Cities, <http://www.malaysia.net/aliran/high๙๙๑๒e.htm> ในเรื่องนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้อ้างว่า โครงการ Putrajaya นั้นมีส่วนช่วยให้บริษัทก่อสร้างขนาดใหญ่ของมาเลเซียสามารถที่จะประกอบธุรกิจได้ในช่วงที่มาเลเซียประสบวิกฤตทางเศรษฐกิจ

^๙ ในการศึกษาครั้งแรกนั้น เมือง Janda Baik ได้รับเลือกเป็นที่ตั้งโครงการเมืองใหม่

^{๑๐} ข้อมูลจาก <http://www.kiat.net/putra/index๒.html> เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

ดังกล่าว รัฐบาลมาเลเซียได้มีมติเลือกพื้นที่ของเมือง Prang Besar ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ Selangor เป็นที่ตั้งของเมืองใหม่ในปัจจุบันเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๖ ด้วยเหตุผลที่สำคัญดังต่อไปนี้^{๑๑}

- พื้นที่ดังกล่าวอยู่ไม่ไกลจาก Kuala Lumpur ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย
- พื้นที่ดังกล่าวอยู่ไม่ไกลจากสนามบิน Kuala Lumpur International Airport ทำให้การคมนาคมระหว่างประเทศมีความสะดวก
- ลักษณะของพื้นที่แต่เดิมเป็นสวนปาล์มและสวนยางของรัฐบาล Selangor ทำให้รัฐบาลกลางสามารถนำที่ดินมาพัฒนาเป็นเมืองใหม่ได้ง่าย ใช้งบประมาณไม่มาก และส่งผลกระทบต่อคนในท้องถิ่นน้อย
- รัฐบาลสามารถขยายโครงการ Multimedia Super Corridor^{๑๒} ออกไปให้ครอบคลุมพื้นที่เมืองใหม่ได้ง่าย มีผลให้รัฐบาลสามารถลดการลงทุนสำหรับด้านการโทรคมนาคมพื้นฐานลงได้มาก นอกจากนี้รัฐบาลยังสามารถขยายโครงการเพิ่มเติมในบริเวณใกล้เคียงเมืองใหม่ได้ในภายหลัง เช่น โครงการ Cyberjaya (Software Park) หรือ Biojaya เป็นต้น อันมีผลให้สามารถใช้โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นร่วมกันได้ เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบน้ำเสียและระบบกำจัดขยะ เป็นต้น

เมื่อรัฐบาลของมาเลเซียได้มีมติเลือกเมือง Prang Besar ในรัฐ Selangor ให้เป็นที่ตั้งของโครงการเมืองใหม่แล้ว รัฐบาลมาเลเซียก็ได้เปลี่ยนชื่อเมือง Prang Besar เป็นเมือง Putrajaya เพื่อเป็นเกียรติแก่นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศมาเลเซีย Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj^{๑๓}

๓. การได้มาซึ่งพื้นที่สำหรับการก่อตั้งเมืองใหม่ Putrajaya

ด้วยที่ดินในพื้นที่เมือง Prang Besar หรือ Putrajaya ที่ได้รับเลือกให้เป็นพื้นที่ดำเนินโครงการเมืองใหม่ Putrajaya นั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาลของรัฐ Selangor และมีสภาพเป็นสวนปาล์มและสวนยางที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาอยู่เป็นส่วนใหญ่ รัฐบาลกลาง (Federal Government) ภายใต้การนำของ Dr. Mahathir Mohammad จึงได้ดำเนินการเจรจากับรัฐบาลของรัฐ Selangor เพื่อขอรับโอนที่ดินมาพัฒนาเป็นโครงการเมืองใหม่ Putrajaya

^{๑๑} มีผู้วิจารณ์ว่า การที่รัฐบาลเลือกพื้นที่ในรัฐ Selangor เป็นพื้นที่สำหรับโครงการเมืองใหม่นั้น เนื่องจากรัฐ Selangor เป็นรัฐที่เป็นฐานคะแนนเสียงของพรรครัฐบาล (Dr. Mahathir Mohammad)

^{๑๒} โครงการ Multimedia Super Corridor (MSC) เป็นโครงการวางเครือข่าย optic fibre สำหรับการสื่อสารโทรคมนาคมความเร็วสูงครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๗๕๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งพื้นที่โครงการ MSC ดังกล่าวครอบคลุมทั้ง Kuala Lumpur, Kuala Lumpur International Airport และ Putrajaya ด้วย

^{๑๓} ชื่อเมือง Putrajaya นั้นมาจาก Putra รวมกับ Jaya โดย Jaya เป็นภาษามลายู มีความหมายว่า Success

ภายหลังจากการเจรจาในประเด็นต่าง ๆ ทั้งในด้านอำนาจปกครองท้องที่และด้านเงินตอบแทนที่รัฐบาล Selangor จะได้รับจากการโอนที่ดินให้รัฐบาลกลางมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง^{๑๔} รัฐบาลกลางและรัฐบาลของรัฐ Selangor ได้บรรลุข้อตกลงยกกรรมสิทธิ์ที่ดิน จำนวน ๒๘,๖๓๒ ไร่ ดังกล่าวให้แก่รัฐบาลกลาง (Federal Government) โดยรัฐบาลกลางจะประกาศให้ Putrajaya เป็นเขตการปกครองของรัฐบาลกลางแห่งใหม่เมื่อเมืองใหม่เปิดดำเนินการ^{๑๕} และรัฐบาลของ Selangor จะต้องออกกฎหมายโอนอำนาจตามกฎหมายต่าง ๆ ของรัฐบาล Selangor ที่มีอยู่ในพื้นที่ Putrajaya ให้แก่รัฐบาลกลางตามข้อตกลงดังกล่าวด้วย^{๑๖}

สำหรับค่าตอบแทนที่รัฐบาล Selangor ได้รับจากการยกที่ดินให้รัฐบาลกลางนั้น ภายใต้ข้อตกลงดังกล่าว รัฐบาลกลางตกลงที่จะให้เงินสนับสนุนแก่รัฐบาล Selangor เป็นเงินจำนวน ๒,๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งให้เงินสนับสนุนรายปีอีกปีละ ๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท^{๑๗} และโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินของรัฐบาลกลางในเขต Morib จำนวน ๕๘ ไร่ ให้แก่รัฐบาลของ Selangor ด้วย สำหรับข้อตกลงในด้านอำนาจปกครองพื้นที่เมืองใหม่นั้น รัฐบาลกลางตกลงที่จะให้มีผู้แทนของรัฐ Selangor ในองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารของ Putrajaya Corporation ที่เป็นองค์การบริหารจัดการเมืองใหม่ Putrajaya ตามกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕^{๑๘}

สำหรับที่ดินในเขตพื้นที่ Putrajaya ที่เป็นของเอกชนหรือที่ดินอื่นซึ่งรัฐบาล Selangor ไม่ได้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่เป็นที่ดินที่จำเป็นต้องนำมาพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของเมืองใหม่ Putrajaya รัฐบาลมาเลเซียได้แก้ไขปัญหาการได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าวโดยการกำหนดไว้ในกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ โดยให้ Perbadanan Putrajaya (Putrajaya Corporation) มีอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าวตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐ Selangor ว่าด้วยการเวนคืนที่ดินเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยให้ถือว่าการเวนคืนเพื่อนำที่ดินมาใช้ในโครงการ Putrajaya เป็นการเวนคืนเพื่อประโยชน์สาธารณะด้วย^{๑๙} ทั้งนี้ Putrajaya Corporation จะเป็นผู้จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวและ

^{๑๔} รัฐบาลกลางและรัฐบาล Selangor ลงนามร่วมในข้อตกลงยกพื้นที่เมือง Prang Besar หรือ Putrajaya ในปัจจุบัน เป็นที่ดินของรัฐบาลกลาง (Federal Territory) เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ที่ Istana Negara โดยมี Dr. Mahathir Mohamed นายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ร่วมลงนามเป็นพยานในข้อตกลงดังกล่าวด้วย (ข้อมูลจาก <http://lamankm๒๓.tripod.com/cgi-bin/m/KM๒A๑/๓๑๖๕.html> เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖)

^{๑๕} รัฐบาลมาเลเซียประกาศให้ Putrajaya เป็นเขตปกครองของรัฐบาลกลางเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ โดยในปัจจุบันประเทศมาเลเซียมีเขตปกครองของรัฐบาลกลาง (Federal Territory) อยู่ ๔ แห่ง ได้แก่ Kuala Lumpur, Labuan, Persekutuan และ Putrajaya ผลของการเป็นเขตปกครองของรัฐบาลกลาง คือ ผู้ที่อยู่ในเขตดังกล่าวจะไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายซึ่งออกโดยรัฐบาลของรัฐนั้น แต่จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของรัฐบาลกลางและกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่มีอำนาจบริหารจัดการเขตของรัฐบาลกลาง

^{๑๖} Selangor Enactment No. ๑ of ๑๙๙๕ (Performance of Functions)

^{๑๗} ไม่มีข้อมูลว่ารัฐบาลกลางจะต้องให้เงินสนับสนุนรายปีแก่รัฐบาล Selangor เป็นระยะเวลานานเท่าใด

^{๑๘} ข้อมูลจาก <http://lamankm๒๓.tripod.com/cgi-bin/m/KM๒A๑/๓๑๖๕.html> เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

^{๑๙} Section ๓๐(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเวนคืน และถ้ากรณีเป็นการเวนคืนที่ซึ่งมีภาระติดพัน Putrajaya Corporation จะต้องชำระเงินภาระติดพันนั้นด้วย^{๒๐}

เมื่อ Putrajaya Corporation ได้เวนคืนที่ดินตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ให้อำนาจ Putrajaya Corporation ในการขอรับหนังสือแสดงสิทธิเหนือที่ดินนั้นเพื่อนำไปจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป^{๒๑}

๔. การจัดทำผังเมืองและแผนการพัฒนาเมืองใหม่ Putrajaya

เมื่อรัฐบาลกลางได้กำหนดพื้นที่ดำเนินโครงการเมืองใหม่และสามารถบรรลุข้อตกลงกับรัฐบาล Selangor เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินสำหรับดำเนินโครงการ จำนวน ๒๘,๖๓๒ ไร่แล้ว รัฐบาลกลางได้มอบหมายให้ Town and Country Planning Department และ Public Works Department จัดทำแผนใหญ่ (Master Plan) สำหรับการพัฒนาเมืองใหม่ดังกล่าว โดย Dr. Mahathir Mohammad นายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ได้กำหนดแนวทางสำหรับการออกแบบเมืองใหม่ว่า เมืองใหม่ควรมีลักษณะผสมผสานระหว่าง เมืองในสวน (City in a Garden) และ เมืองอัจฉริยะ (Intelligent City)^{๒๒} ซึ่งผู้รับผิดชอบการจัดทำแผนพัฒนาเมืองได้ขยายแนวคิดของ นายกรัฐมนตรีดังกล่าวว่า เมืองใหม่ Putrajaya ต้องเป็นเมืองที่ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีคุณภาพของการดำรงชีวิตที่ดี (Enhancing the Quality of Life) โดยมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้^{๒๓}

- เป็นเมืองที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษที่แตกต่างจากเมืองอื่น (Striking and Distinctive) เหมาะสมที่จะเป็นเมืองหลวงสำหรับฝ่ายบริหาร (Federal Administrative Capital)
- เป็นเมืองที่ออกแบบบนพื้นฐานความต้องการของประชาชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
- เป็นเมืองที่มีความถาวรทั้งในด้านความสวยงาม (Timeless in Aesthetic) และการใช้สอย (Functionality)
- เป็นเมืองที่สามารถแสดงถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของประชาชนและมีความเป็นสมัยใหม่ (Modernity) ที่สอดคล้องกับค่านิยมในปัจจุบัน (Mood and Trend of the Time)

^{๒๐} Section ๓๐(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๒๑} Section ๓๐(๓) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๒๒} Keynote Presentation ของ Shahoran bin Johan Affrin, Head of Landscape and Public Parks Division, City Planning Department, Putrajaya Corporation ที่ National Planning Congress, Adelaide, Australia เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม – ๒ เมษายน ๒๕๔๖

^{๒๓} Keynote Presentation ของ Shahoran bin Johan Affrin, Head of Landscape and Public Parks Division, City Planning Department, Putrajaya Corporation ที่ National Planning Congress, Adelaide, Australia เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม – ๒ เมษายน ๒๕๔๖

จากแนวคิดดังกล่าว Town and Country Planning Department และ Public Works Department ได้จัดจ้างที่ปรึกษาซึ่งเป็นบริษัทเอกชน จำนวน ๖ บริษัท^{๒๔} เพื่อดำเนินการออกแบบและวางผังเมือง Putrajaya โดยในท้ายที่สุดก็สามารถออกแบบแผนผังสำหรับพื้นที่จำนวน ๒๘,๖๓๒ ไร่ ของเมือง Putrajaya ให้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน อันได้แก่ส่วนแกนของเมือง (Core Area) และส่วนประกอบ (Periphery Area)

สำหรับส่วนแกนของเมือง Putrajaya นั้นจะถูกแบ่งออกเป็น ๕ เขต ดังนี้

- เขตที่ ๑ เป็นหัวใจของเมืองใหม่และเป็นที่ตั้งของส่วนราชการของรัฐบาลกลาง (Federal Government) รวมถึงสำนักงานของนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ อาคารสำคัญต่างๆ ของเมือง เช่น Masjid ก็จะมีอยู่ในเขตนี้ด้วย
- เขตที่ ๒ เป็นเป็นที่ตั้งของกระทรวงการคลังและกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมทั้งมีส่วนที่เป็นร้านค้า พื้นที่เปิด สวนสาธารณะ และที่อยู่อาศัย
- เขตที่ ๓ เป็นเขตที่ตั้งของส่วนราชการและสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม
- เขตที่ ๔ เป็นเขตธุรกิจและการค้าของเมืองใหม่
- เขตที่ ๕ เป็นเขตที่จัดสรรไว้สำหรับชุมชนเพื่อการสันทนาการและการกีฬา (Convention and Recreation Purposes) โดยมีศูนย์การประชุม (Convention Centre) เป็นหัวใจของเขตนี้

ส่วนประกอบรอบนอก (Periphery Area) ของเมือง Putrajaya นั้น จะเป็นส่วนที่จัดสรรสำหรับที่อยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยจะแบ่งที่อยู่อาศัยของเมือง Putrajaya ออกเป็น ๑๔ เขต โดยในแต่ละเขตจะมีศูนย์กลางของชุมชน ตลาด โรงเรียน โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สถานีดับเพลิงและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่รัฐจะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสร้างและจัดหา^{๒๕} นอกจากนี้ ผู้อยู่อาศัยในเขตดังกล่าวยังสามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ส่วนที่ทำหน้าที่ปอดของเมืองอันประกอบไปด้วยทะเลสาบขุด (Man-made lake) ขนาดใหญ่ สนามกอล์ฟ สวนสาธารณะ และ Wetlands อีกด้วย นอกจากนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้ขยายโครงการ Multimedia Super Corridor (MSC) ให้ครอบคลุมพื้นที่ของเมือง Putrajaya ทั้งหมดด้วยเพื่อให้ผู้อยู่ในเมือง Putrajaya สามารถใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารความเร็วสูงของประเทศได้

^{๒๔} จากการตรวจสอบไม่ปรากฏรายละเอียดว่าบริษัทใดบ้างเป็นผู้ออกแบบเมือง Putrajaya ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้โจมตีว่า เมือง Putrajaya ออกแบบโดยชาวต่างประเทศ แต่ทั้งนี้รัฐบาลมาเลเซียได้แถลงว่า บริษัทที่ปรึกษาผู้ออกแบบเมือง Putrajaya ทั้งหมดเป็นบริษัทของมาเลเซีย: ข้อมูลจาก <http://www.kiat.net/putra/index๒.html> เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

^{๒๕} รัฐบาลมาเลเซียได้จัดสรรงบประมาณ จำนวน ๒๒,๔๐๓,๙๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีแรกของการดำเนินโครงการเพื่อจัดสร้าง โรงเรียนสมัยใหม่ (Hi-tech school) โรงพยาบาล และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ แก่ผู้อยู่อาศัยใน Putrajaya

ในด้านการคมนาคมนั้น เพื่อเป็นการรองรับการจราจรของเมือง Putrajaya ผู้ออกแบบจึงได้กำหนดในแผนใหญ่ (Master Plan) ให้เมืองใหม่มีระบบ Light Rail ภายในเมืองและทางด่วนเชื่อมระหว่างทิศเหนือและทิศใต้ของเมือง พร้อมทั้งกำหนดให้สร้างทางด่วนเชื่อมระหว่าง Putrajaya กับ Kuala Lumpur และสนามบิน Kuala Lumpur International Airport อีกด้วย^{๒๖}

หลังจากใช้เวลาในการจัดทำแผนใหญ่ (Master Plan) สำหรับการพัฒนาเมือง Putrajaya เพียง ๓ เดือน Town and Country Planning Department ก็ได้เสนอผังใหญ่ (Master Plan) ต่อรัฐบาลมาเลเซียเพื่อพิจารณา รัฐบาลมาเลเซียได้มีมติเห็นชอบกับแผนการดังกล่าวโดยมิได้มีการแก้ไขพร้อมทั้งเร่งรัดให้ดำเนินการต่อไปในทันที

๕. การจัดหาทุนและดำเนินการก่อสร้างเมืองใหม่ Putrajaya

โดยที่ รัฐบาลมาเลเซียจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการจัดหาที่ดิน พัฒนาที่ดิน ก่อสร้างเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับโครงการเมืองใหม่ Putrajaya อันมีผลให้รัฐบาลมาเลเซียไม่สามารถจัดสรรเงินทั้งหมดจากงบประมาณของประเทศได้ และโดยที่รัฐบาลต้องการให้โครงการเมืองใหม่สามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วภายใต้ รัฐบาลมาเลเซียจึงได้เลือกที่จะจัดตั้ง Putrajaya Holdings Sdn. Bhd ขึ้นในรูปของนิติบุคคลเพื่อทำหน้าที่จัดหาทุนและดำเนินการพัฒนาโครงการในเขตพื้นที่ Putrajaya^{๒๗} โดย Putrajaya Holdings จะเป็นผู้รับผิดชอบในการระดมทุนและดำเนินการก่อสร้าง อาคารสาธารณะ สำนักงานของส่วนราชการต่าง อาคารเพื่อการพาณิชย์ และที่พักอาศัยในรูปแบบต่างๆ เช่น บ้านจัดสรร อาคารชุด เป็นต้น และเมื่อก่อสร้างเสร็จ Putrajaya Holdings ก็จะนำพื้นที่ดังกล่าวออกขายหรือให้เช่าเป็นการทั่วไป ด้วยวิธีดังกล่าว รัฐบาลก็จะสามารถที่จะควบคุมลักษณะของอาคารให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ทั้งยังสามารถที่จะควบคุมการเจริญเติบโตของเมืองใหม่ได้

สำหรับการระดมทุนเพื่อการดำเนินงานของ Putrajaya Holdings และการก่อสร้างต่างๆ นั้น ในระยะแรก Putrajaya Holdings มีแต่เงินทุนที่ได้จากการชำระมูลค่าหุ้นซึ่งเป็นจำนวนไม่เพียงพอต่อการลงทุนและดำเนินงานก่อสร้าง ดังนั้น ในช่วงแรกของการดำเนินงานโครงการเมืองใหม่ Putrajaya Holdings จึงได้กู้ยืมเงินจำนวน ๔,๘๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จาก Khazanah Nasional Berhad ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลมาเลเซียและเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ใน Putrajaya Holdings เพื่อเป็นทุนในการดำเนินโครงการ แต่เมื่อเริ่มดำเนินการจนเสร็จสิ้น

^{๒๖} ในแผนใหญ่มีการระบุถึงการสร้างระบบรถไฟความเร็วสูงเชื่อมระหว่าง Putrajaya กับ Kuala Lumpur และสนามบิน Kuala Lumpur International Airport แต่ในปัจจุบันยังมิได้มีการดำเนินการสร้างแต่อย่างใด

^{๒๗} Putrajaya Holdings จัดทะเบียนจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ โดยมี Petroliam Nasional Berhad (Petronas) ถือหุ้น ๔๐% Khazanah Nasional Berhad ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐในการลงทุน (State's arm for investment) ถือหุ้น ๔๐% และ Kumpulan Wang Amanah Negara ถือหุ้น ๒๐%

โครงการระยะที่ ๑ แล้วและได้เข้าสู่ระยะที่ ๒ ซึ่งเป็นการก่อสร้างเพื่อการพาณิชย์^{๒๘} Putrajaya Holdings ได้ออกพันธบัตร (Corporate Bond) ขายต่อผู้สนใจลงทุนเพื่อนำรายได้จากการขายพันธบัตรมาชำระหนี้และดำเนินงานก่อสร้างต่อไป โดยมีรายได้ในอนาคตจากการขายและให้เช่าทรัพย์สินในเขตเมือง Putrajaya เป็นประกัน^{๒๙}

การที่รัฐบาลมาเลเซียได้ให้สิทธิแก่ Putrajaya Holdings ในการพัฒนาพื้นที่เมืองใหม่ Putrajaya ทั้งหมดนั้น แม้ว่าจะสามารถทำให้การดำเนินงานโครงการเมืองใหม่สามารถลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็วตามกำหนดเวลาก็ตาม แต่ยังมีผลให้ผู้วิจารณ์ว่า การดำเนินการก่อสร้างเมือง Putrajaya นั้นไม่มีความโปร่งใส ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์เผยแพร่ต่อสาธารณะ ยังมีผลให้ผู้รับเหมาก่อสร้างเพียงไม่กี่รายที่ได้รับงานก่อสร้างและค่าก่อสร้างอาคารต่าง ๆ สูงเกินสมควรด้วย^{๓๐}

๖. การปกครองและบริหารจัดการเมือง Putrajaya

เมื่อรัฐบาลมาเลเซียได้ทำความข้อตกลงกับรัฐบาล Selangor เพื่อยกฐานะของเมือง Putrajaya เป็นเขตปกครองของรัฐบาลกลาง (Federal Territory) และรัฐบาล Selangor ได้ออกกฎหมายโอนอำนาจตามกฎหมายต่างๆ ใน Putrajaya ให้รัฐบาลกลาง^{๓๑} อันมีผลให้ Putrajaya ไม่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของรัฐบาล Selangor ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลกลางจึงได้ออกกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ เพื่อจัดตั้ง Perbadanan Putrajaya หรือ Putrajaya Corporation ขึ้นเพื่อรับผิดชอบในการบริหารและ

^{๒๘} โครงการเมืองใหม่ Putrajaya แบ่งออกเป็นสองระยะ ในระยะที่ ๑ จะเป็นการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ถนน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา และอาคารสำนักงานและที่พักสำหรับรัฐบาลกลาง ส่วนระยะที่ ๒ จะเป็นการสร้างอาคารพาณิชย์และอาคารที่พักในรูปแบบต่างๆ เพื่อออกขายแก่ผู้สนใจเข้ามาประกอบธุรกิจหรืออยู่อาศัยใน Putrajaya

^{๒๙} ข้อมูลจาก <http://lamankm๒a.tripod.com/cgi-bin/KM๒A๑/๓๗๕๓.html>

เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ Putrajaya Holdings ได้ออกขายพันธบัตรแก่ผู้ลงทุนทั่วไปเป็นเงินจำนวน ๒,๒๕๖,๖๔๔,๐๐๐ บาท โดย Malaysian Raing Corporation Bhd ได้ให้ Rating “AAA” สำหรับพันธบัตรดังกล่าว

^{๓๐} Lorien Holland, Birth of a City, Far Eastern Economic Review, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ตัวอย่างการดำเนินการที่ไม่โปร่งใส เช่น กรณีที่ KLCC Project Bhd (Company No. ๒๔๘๕๓๗ P) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างและพัฒนา (Project Management) เมือง Putrajaya แต่ผู้เดียวโดยไม่ผ่านกระบวนการคัดเลือกแต่อย่างใด ทั้งนี้ KLCC Project Bhd เป็นผู้ได้สิทธิในการดำเนินการพัฒนา Kuala Lumpur City Centre จากรัฐบาลของมาเลเซียด้วย

^{๓๑} Selangor Enactment No. ๑ of ๑๙๙๕ (Performance of Functions) เป็นกฎหมายที่โอนอำนาจของรัฐบาล Selangor ตามรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ Selangor ในฐานะองค์กรท้องถิ่น (State Authority) ให้แก่รัฐบาลกลาง (Federal Government) ซึ่งหมายความว่าถึง

- ก) รัฐมนตรีของรัฐบาลกลาง
- ข) Perbadanan Putrajaya (Putrajaya Corporation) ของรัฐบาลกลางที่จะทำหน้าที่บริหารจัดการ Putrajaya
- ค) ข้าราชการของรัฐบาลกลาง
- ง) เจ้าหน้าที่ของ Perbadanan Putrajaya

จัดการ (Administer and Manage) เมือง Putrajaya โดยตรง โดยกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ Putrajaya Corporation มีหน้าที่หลัก ๔ ประการ ดังต่อไปนี้^{๓๒}

- ทำหน้าที่แทนรัฐบาลท้องถิ่นในเขตเมือง Putrajaya
- ส่งเสริม กระตุ้น ให้ความสนับสนุน และดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของเมือง Putrajaya
- ส่งเสริม กระตุ้น ให้ความสนับสนุน และพัฒนาธุรกิจการค้า โครงสร้างพื้นฐาน และที่อยู่อาศัยในเมือง Putrajaya
- ควบคุมและประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ชำรงต้นในเขตเมือง Putrajaya

เพื่อให้ Putrajaya Corporation สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ได้ กฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ จึงได้ให้อำนาจแก่ Putrajaya Corporation ไว้^{๓๓} ดังต่อไปนี้

- อำนาจของรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government)
- ดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจได้
- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่เมือง Putrajaya และจัดทำแผนการพัฒนา รวมทั้งแผนการทำ Re-development
- มีอำนาจในการให้ร่วมมือ เป็นตัวแทน หรือผู้จัดการแทนในการติดต่อหรือในฐานะของรัฐบาลกลาง รัฐบาลของรัฐ Selangor ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย (Authorities) นิติบุคคล หรือองค์กรเอกชนอื่น
- ส่งเสริม ร่วมมือ หรือดำเนินกิจกรรมแทนรัฐบาลกลาง รัฐบาลของรัฐ Selangor ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย นิติบุคคล หรือองค์กรเอกชนอื่น
- จัดตั้ง ขยาย ส่งเสริมการจัดตั้งหรือการขยาย บริษัท หรือนิติบุคคลอื่น เพื่อดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ของ Putrajaya Corporation
- ร้องขอให้รัฐบาล ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง Putrajaya
- ตั้งตัวแทนเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของ Putrajaya Corporation
- แปรรูป โอน หรือมอบหมายกิจกรรมที่เป็นหน้าที่ของ Putrajaya Corporation และโอนหรือจำหน่ายทรัพย์สินของ Putrajaya Corporation
- เก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่
- กำกับดูแล จัดการ หรือดำเนินการพัฒนาเมือง โดยรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมือง Putrajaya
- จ้างตัวแทนหรือที่ปรึกษาทางเทคนิคซึ่งรวมถึงนักกฎหมาย นักการธนาคาร นายหน้าค้าหุ้น ช่างรังวัด ผู้ประเมินราคาทรัพย์สิน หรือบุคคล

^{๓๒} Section ๔(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๓๓} Section ๔(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับการจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน (Transaction) หรือเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อำนาจของ Putrajaya Corporation หรือเพื่อการดำเนินการตามกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕^{๓๔}

- ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่

นอกจากนี้ กฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ ยังกำหนดให้ Putrajaya Corporation มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ที่รัฐบาลกลางหรือรัฐบาล Selangor มอบหมายเพิ่มเติมในภายหลังอีกด้วย^{๓๕}

อย่างไรก็ดี ในการใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ข้างต้นนั้น Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ ได้กำหนดให้ Putrajaya Corporation จะต้อง มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบให้การใช้อำนาจดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายปัจจุบันของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา Putrajaya ให้เป็นเมืองหลวงของฝ่ายบริหาร (Federal Government Administration Centre) อีกด้วย^{๓๖}

๖.๑ การบริหารจัดการ Putrajaya Corporation

กฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ ได้แบ่งการบริหาร Putrajaya Corporation ออกเป็น ๒ ระดับ โดยคณะกรรมการจะเป็นผู้บริหารรับผิดชอบในระดับนโยบาย เช่น การอนุมัติแผนการดำเนินงานและการออกกฎระเบียบต่างๆ และ Chief Executive Officer เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารในรายละเอียด (Day to Day Management) โดยมีอำนาจหน้าที่เฉพาะตามที่คณะกรรมการมอบหมาย^{๓๗} และตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย Perbadanan Putrajaya ๑๙๕๕ อันได้แก่^{๓๘}

- หน้าที่ในการจัดเตรียมโครงการ แผนงานกิจกรรมต่างๆ ของ Putrajaya Corporation เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณา
- หน้าที่ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมตามแผนการพัฒนา Putrajaya
- หน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

^{๓๔} Section ๒๘ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ (Act ๕๓๖)

^{๓๕} Section ๑๑ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ (Act ๕๓๖)

^{๓๖} Section ๔(๓) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ (Act ๕๓๖)

^{๓๗} Section ๒๕ และ ๒๖ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ (Act ๕๓๖) กำหนดให้คณะกรรมการสามารถมอบอำนาจ โดยมีข้อห้ามหรือเงื่อนไขในการใช้อำนาจให้ Chief Executive Officer ดำเนินการแทนคณะกรรมการได้ เช่น อำนาจสั่งจ่ายเงินจากกองทุนภายในวงเงินที่คณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้คณะกรรมการไม่สามารถที่จะมอบอำนาจในเรื่องการกู้ยืมเงินหรือการออกกฎระเบียบให้แก่ Chief Executive Officer ได้

^{๓๘} Section ๑๔(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๕๕ (Act ๕๓๖)

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว กฎหมายได้ให้อำนาจบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และข้าราชการของของ Putrajaya Corporation แก่ Chief Executive Officer^{๓๙} แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการมีอำนาจในการที่จะกำหนดแนวทางการดำเนินงานของ Chief Executive Officer^{๔๐}

สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารของ Putrajaya Corporation นั้น เว้นแต่ในกรณีผู้แทนของรัฐ Selangor ซึ่งรัฐบาลของรัฐ Selangor จะเป็นผู้แต่งตั้งโดยตรงแล้ว รัฐบาลกลางจะเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการอื่นๆ โดยผ่านทางรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ^{๔๑} ซึ่งตามกฎหมาย ปัจจุบัน Putrajaya Corporation มีองค์ประกอบของคณะกรรมการดังนี้^{๔๒}

- ประธานของ Putrajaya Corporation ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประธานกรรมการ และ Chief Executive Officer ของ Putrajaya Corporation ด้วย^{๔๓}
- รองประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยประธานกรรมการจากข้าราชการของ รัฐบาลกลางที่เป็นกรรมการ
- ผู้แทนของรัฐบาลกลาง จำนวน ๓ คน ซึ่งเป็นข้าราชการของรัฐบาลกลาง (Federal Government)^{๔๔}
- กรรมการซึ่งมาจากภาคเอกชน จำนวน ๒ คน^{๔๕}
- ผู้แทนของรัฐบาลของรัฐ Selangor จำนวน ๒ คน^{๔๖}

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการนั้น Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ กำหนดให้คณะกรรมการจะต้องประชุมทุก ๒ เดือน และกำหนดให้มี Secretary ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นผู้พิพากษาหรือทนาย^{๔๗} โดย Secretary จะต้องเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการทุก

^{๓๙} Section ๑๔(๕) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๔๐} Section ๑๔(๖) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๔๑} Section ๕ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๔๒} Section ๕ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๔๓} Tan Sri Dato' Seri Azizan Zaiul Abidin ได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโครงการ Putrajaya ให้เป็นประธานของ Putrajaya Corporation โดยในปัจจุบัน Tan Sri Dato' Seri Azizan Zaiul Abidin ดำรงตำแหน่งประธานของ Petroliaam Nasional Berhad (Petronas) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ใน Putrajaya Holdings และ ประธานของ Malaysia Airlines (MAS) อีกด้วย

^{๔๔} ผู้แทนจากรัฐบาลกลางที่เป็นกรรมการใน Putrajaya Corporation ประกอบไปด้วยผู้แทน Ministry of Public Works, Ministry of Finance และ Economic Planning Unit

^{๔๕} กรรมการซึ่งมาจากภาคเอกชนในปัจจุบันได้แก่ Y.Bhg. Tan Sri Datuk Hj Mustapha Kamal Abu Baker จาก MKN Holdings Sdn Bhd. และ Y.Bhg. Datuk Khoo Eng Choo จาก PriceWaterhouse Cooper

^{๔๖} การกำหนดให้มีผู้แทนของรัฐบาล Selangor เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหาร Putrajaya Corporation นั้น เป็นผลจากการเจรจาทำข้อตกลงเพื่อให้ได้มาซึ่งพื้นที่เมือง Putrajaya ระหว่างรัฐบาลกลาง (Federal Government) และ รัฐบาลของรัฐ Selangor

^{๔๗} Section ๖ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖) โดยนายปัจจุบันได้แต่งตั้งให้ Puan Hanipah binti Farikullah เป็น Corporate Secretary ของ Putrajaya Corporation

ครั้งแม้ว่าจะไม่มีอำนาจในการออกเสียงลงคะแนนก็ตาม^{๔๘} รายงานการประชุมของคณะกรรมการจะต้องได้รับการรับรองและสามารถใช้เป็นหลักฐานในชั้นศาลได้โดยไม่ต้องนำสืบเพิ่มเติมแต่อย่างใด^{๔๙}

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการของ Putrajaya Corporation ในฐานะที่เป็นผู้บริหารในระดับนโยบายนั้น คณะกรรมการ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี มีอำนาจตามกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ในการออกกฎระเบียบใดๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของ Putrajaya Corporation^{๕๐} อย่างไรก็ตาม Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนให้คณะกรรมการจะต้องดำเนินการออกกฎหรือระเบียบอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้^{๕๑}

- การกำกับดูแลการพัฒนาที่ดินของเมืองใหม่ Putrajaya เพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน (Orderly Development)
- กำหนดวิธีการสำหรับการลงนามในเอกสาร ตัวเงิน และเครื่องมือทางการเงินต่างๆ แทนคณะกรรมการ
- กำหนดความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation
- กำหนดค่าธรรมเนียมในเรื่องต่างๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- กำหนดขั้นตอนการออก การโอน การซื้อคืน หรือกิจกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับหุ้น หุ้นกู้ และพันธบัตรของ Putrajaya Corporation
- กำหนดการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ตามที่กำหนดไว้ใน Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕

๖.๒ การกำกับดูแลการดำเนินงานของ Putrajaya Corporation

ภายใต้บทบัญญัติของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ นั้น รัฐมนตรี (Minister) ของรัฐบาลกลาง (Federal Government) ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการพัฒนาเมือง Putrajaya จะเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานของ Putrajaya Corporation ในระดับนโยบาย โดยการกำกับดูแลจะกระทำผ่านกลไกทางกฎหมายดังต่อไปนี้

- รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการส่วนใหญ่ของคณะกรรมการของ Putrajaya Corporation โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งตั้งประธานคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ Chief Executive Officer ของ Putrajaya Corporation อีกหน้าที่หนึ่งด้วย
- รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติการตั้ง การขยาย หรือการส่งเสริมการตั้งหรือการขยายบริษัทหรือหน่วยงานย่อยของ Putrajaya Corporation

^{๔๘} Regulation ๔(๔) ของ First Schedule ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๔๙} Regulation ๔(๒) ของ First Schedule ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๐} Section ๓๓(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๑} Section ๓๓(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

การดำเนินกิจกรรมในทางการค้า หรือการศึกษาถึงการพัฒนาเมือง Putrajaya ของ Putrajaya Corporation^{๕๒}

- รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติด้วยการประกาศในราชกิจจานุเบกษา (Gazette) ให้ตั้งบริษัทขึ้นเพื่อดำเนินการ กำกับ บริหารโครงการใดๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนใหญ่ (Master Plan) ในการพัฒนาเมือง Putrajaya หรือตามอำนาจหน้าที่ของ Putrajaya Corporation^{๕๓}
- รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติการแปรรูป การโอน การมอบหมายกิจกรรมที่เป็นหน้าที่ของ Putrajaya Corporation หรือการโอนหรือจำหน่ายทรัพย์สิน^{๕๔}
- รัฐมนตรีมีอำนาจขอให้ Putrajaya Corporation ส่งรายงาน บัญชี หลักฐานทางการเงิน หรือข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือกิจกรรมของ Putrajaya Corporation^{๕๕}
- รัฐมนตรีมีอำนาจในการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายและงบการเงินของ Putrajaya Corporation^{๕๖}
- รัฐมนตรีมีอำนาจในการอนุมัติการกู้ยืมเงิน การออกพันธบัตร หุ้นกู้ หรือการทำ Floating Charge ของ Putrajaya Corporation^{๕๗}
- รัฐมนตรีมีอำนาจการนำทรัพย์สินของ Putrajaya Corporation ไปลงทุนในลักษณะต่างๆ^{๕๘}
- รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติการออกกฎหรือระเบียบของ Putrajaya Corporation ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการจ้าง วินัยและการปฏิบัติงาน การตั้งองค์กรเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัย และการตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทางวินัยของเจ้าหน้าที่^{๕๙}

๖.๓ การเงินของ Putrajaya Corporation

เพื่อให้ Putrajaya Corporation มีทุนในการดำเนินงาน กฎหมาย Perbadanan Putrajaya ๑๙๙๕ จึงกำหนดให้มีกองทุน (Fund) ขึ้นกองทุนหนึ่งสำหรับการดำเนินงานและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ Putrajaya Corporation^{๖๐} โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดไว้

^{๕๒} Section ๔(๒)(f) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๓} Section ๒๙ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๔} Section ๔(๒)(i) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๕} Section ๑๒(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๖} Section ๒๑ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๗} Section ๒๖ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๘} Section ๒๗ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๕๙} Section ๑๗ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๖๐} Section ๒๐ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

อย่างชัดเจนให้ Putrajaya Corporation มีหน้าที่ในการดูแลและบริหารเงินในกองทุนให้สมดุลระหว่างรายรับและรายจ่าย ทั้งนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ^{๖๑}

กองทุนของ Putrajaya ประกอบไปด้วย^{๖๒}

- เงินที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กรท้องถิ่น (Local Authority)
- เงินที่รัฐสภาจัดสรรให้เป็นครั้งคราว
- เงินที่เกิดจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ที่ใช้เงินจากกองทุน
- เงินที่เกิดจากจากทรัพย์สิน การลงทุน การจ้างงานหรือรับจ้างงาน การออกหรือซื้อหุ้นกู้ การค้ำประกันหรือกู้ยืม
- เงินที่ Putrajaya Corporation กู้ยืมเพื่อการชำระหนี้ ช้อผูกพันทางการเงิน หรือเพื่อการปฏิบัติหน้าที่
- เงินหรือทรัพย์สินที่จะต้องชำระให้แก่ Putrajaya Corporation ตามอำนาจหน้าที่ของ Putrajaya Corporation

สำหรับการจ่ายเงินออกจากกองทุนนั้น Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ กำหนดให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนาเมือง Putrajaya มีอำนาจกำหนดวงเงินการจ่ายในแต่ละปีที่ Putrajaya Corporation จะสามารถส่งจ่ายได้^{๖๓} โดย Putrajaya Corporation จะต้องเสนอประมาณการรายจ่ายของปีถัดไปให้รัฐมนตรีพิจารณาภายในเดือนกันยายนของทุกปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด^{๖๔} แต่ในระหว่างปี หากมีรายจ่ายที่เกินกว่าที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว Putrajaya Corporation อาจขอให้รัฐมนตรีอนุมัติวงเงินจ่ายเพิ่มเติมได้^{๖๕}

นอกจากให้ฝ่ายบริหารเป็นผู้ควบคุมการจ่ายเงินจากกองทุนโดยผ่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบแล้ว เพื่อเป็นการป้องกันการใช้จ่ายเงินโดยมิชอบ (Misuse of Fund) Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการจ่ายเงินของ Putrajaya Corporation จากกองทุนไว้ ดังนี้

- ต้องเป็นการจ่ายเงินเพื่อชำระรายจ่ายที่ชอบด้วยกฎหมายของ Putrajaya Corporation ซึ่งรวมถึง ค่าธรรมเนียมสำหรับการสำรวจและบริการด้านกฎหมาย (Survey and Legal Fee) ค่าบริการและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ค่าจ้าง เบี้ยประชุม บำเหน็จ บำนาญและค่าตอบแทนอื่นสำหรับเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation

^{๖๑} Section ๒๑ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๖๒} Section ๒๐(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๖๓} Section ๒๓(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๖๔} Section ๒๓(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๖๕} Section ๒๓(๓) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

- ต้องเป็นการจ่ายเงินเพื่อชำระค่าใช้จ่าย ต้นทุน และรายจ่ายอื่นเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจตามกฎหมายของ Putrajaya Corporation
- ต้องเป็นการจ่ายเงินเพื่อซื้อหรือเช่าโรงงาน อุปกรณ์ เครื่องจักร หรือวัสดุอื่น หรือเป็นการจ่ายเงินเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง หรือเป็นการจ่ายเงินเพื่อการดำเนินงานอันเป็นหน้าที่ของ Putrajaya Corporation
- ต้องเป็นการจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้หรือดอกเบี้ยของเงินกู้ที่ได้กู้ตามกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕
- ต้องเป็นการจ่ายเงินเพื่อชำระค่าใช้จ่ายในการอนุวัติกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า Putrajaya Corporation แม้ว่าจะมีการบริหารจัดการที่คล่องตัวอันเป็นผลจากการนำระบบการบริหารสมัยใหม่ของภาคเอกชนมาใช้ก็ตาม แต่การดำเนินกิจกรรมใดๆ ของ Putrajaya Corporation ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายบริหารอยู่ตลอดเวลา

๖.๔ บุคคลลากรของ Putrajaya Corporation

เพื่อให้การทำงานของ Putrajaya Corporation เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีความคล่องตัว Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ จึงได้มีได้กำหนดให้มีการโอนข้าราชการจากหน่วยงานใดเข้ามาเป็นพนักงานของ Putrajaya Corporation แต่ให้อำนาจคณะกรรมการบริหารในการที่จะกำหนดตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ตามจำนวนที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ที่ระบุไว้ในกฎหมาย โดยคณะกรรมการของ Putrajaya Corporation สามารถที่จะกำหนดลักษณะงานและเงินตอบแทนได้เอง^{๖๖}

อย่างไรก็ดี แม้ว่า Putrajaya Corporation จะเป็นองค์กรที่มีลักษณะบริหารคล้ายคลึงกับบริษัทของภาคเอกชนก็ตาม แต่โดยที่ Putrajaya Corporation เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและเป็นองค์กรที่มีการใช้อำนาจรัฐ ดังจะเห็นได้จากการที่ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ กำหนดให้ Putrajaya Corporation ทำหน้าที่องค์กรท้องถิ่น (Local Authority) แทนรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) เพื่อบริหารจัดการเมืองใหม่ Putrajaya โดยอำนาจดังกล่าวรวมถึงอำนาจในการอนุมัติ การอนุญาต หรือการห้ามมิให้ผู้ที่อยู่ในเขตพื้นที่เมือง Putrajaya กระทำการ จึงเห็นได้ว่าพนักงานและเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation มิได้มีฐานะเช่นเดียวกับพนักงานของบริษัทเอกชน เนื่องจากพนักงานและเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya

^{๖๖} Section ๑๕(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

Corporation มีอำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองบังคับใช้ในเขตพื้นที่และในเรื่องที่ตนได้รับมอบหมายได้^{๖๓}

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ จึงได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ที่จะเป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ (Officer or Servant) ของ Putrajaya Corporation ไว้ต่างหากว่าจะต้องไม่เป็นผู้ถือหุ้นหรือมีผลประโยชน์ร่วมกับคู่สัญญาของ Putrajaya Corporation ทั้งนี้ คู่สมรสของบุคคลดังกล่าวก็ต้องไม่มีหุ้นหรือผลประโยชน์ในคู่สัญญาดังกล่าวด้วยเช่นกัน^{๖๔}

นอกจากการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ไว้แล้ว Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ยังให้อำนาจ Putrajaya Corporation ในการออกกฎ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโครงการเมืองใหม่ Putrajaya กำหนดวิธีการทำงานและวินัยของพนักงานที่อาจแตกต่างจากวินัยของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของทางราชการอื่นๆ ได้ รวมทั้งให้อำนาจ Putrajaya Corporation จัดตั้งหน่วยงานสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการอุทธรณ์ทางวินัยเพื่อตรวจสอบการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่อีกชั้นหนึ่งซึ่งวิธีการสอบสวนหรืออุทธรณ์อาจแตกต่างจากของทางราชการด้วยก็ได้^{๖๕}

แม้ว่าจะมีการให้อำนาจ Putrajaya Corporation ในการกำหนดระบบสอบสวนและอุทธรณ์ทางวินัยพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ไว้แล้วก็ตาม แต่ในกรณีที่

- พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงละเอียดที่จะเรียกเก็บเงินที่เป็นของ Putrajaya Corporation
- พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจ่ายเงินจากกองทุนได้จ่ายเงินโดยไม่สมควรหรือไม่ได้รับอนุมัติอย่างถูกต้อง
- พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ละเลยหรือประมาทในการปฏิบัติหน้าที่จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของ Putrajaya Corporation
- พนักงานหรือเจ้าหน้าที่การเงินละเลยในการจัดทำบัญชีให้ถูกต้อง
- พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบละเอียดที่จะจ่ายเงินหรือจ่ายเงินล่าช้าให้แก่บุคคลภายนอกตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคลภายนอกนั้นกับ Putrajaya Corporation

^{๖๓} ตัวอย่างเช่น Local Government Act ๑๙๗๖ Putrajaya (Performance of Function) (Modification to Application) (Amendment) (Notification) ๑๙๙๙ ได้แก้ไขให้เจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย Local Government Act ๑๙๗๖

^{๖๔} Section ๑๕(๒) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖) นอกจากนี้ Putrajaya ยังอาจที่จะกำหนดเงื่อนไขหรือคุณสมบัติอื่นๆ ของผู้ที่จะเป็นลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ด้วยก็ได้

^{๖๕} Section ๑๖ และ ๑๗ ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ได้มีบทบัญญัติยกเว้นกฎหมายทั่วไป เรื่อง ความรับผิดชอบของลูกจ้าง โดยกำหนดให้คณะกรรมการ Putrajaya มีอำนาจโดยตรงที่จะเรียกให้ พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำให้ละเลยหรือเกิดข้อผิดพลาดขึ้น หาก คณะกรรมการของ Putrajaya ไม่ได้รับการชี้แจงจนเป็นที่พอใจภายใน ๑๔ วันแล้ว กฎหมายให้อำนาจคณะกรรมการที่จะกำหนดและเรียกเก็บเงินเพิ่ม (Surcharge) จากพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้น^{๗๐} ทั้งนี้ เงินเพิ่มดังกล่าวจะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้นต้องเรียกเก็บ ค่าเสียหายของทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายอื่นๆ ที่เกิดขึ้น แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้จัดทำบัญชีให้ถูกต้องหรือจ่ายเงินให้บุคคลภายนอกที่เป็นคู่สัญญาล่าช้าอันไม่สามารถคำนวณค่าเสียหายเป็นตัวเงินได้นั้น คณะกรรมการของ Putrajaya Corporation มีอำนาจตามกฎหมายที่จะกำหนดเงินเพิ่มที่จะเรียกเก็บเท่าใดก็ได้^{๗๑}

ในกรณีที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ไม่ยินยอมชำระเงินเพิ่มตามที่คณะกรรมการของ Putrajaya Corporation กำหนด บุคคลดังกล่าวจะอยู่ในฐานะลูกหนี้ของ Putrajaya Corporation คณะกรรมการมีอำนาจที่จะหักเงินเพิ่มที่ต้องชำระจากเดือนหรือเงินบำนาญของบุคคลดังกล่าวเป็นรายเดือนหรือฟ้องต่อศาลเพื่อเรียกเก็บเงินเพิ่มก็ได้^{๗๒}

จากบทบัญญัติของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ดังกล่าวทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการกำหนดเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่เนื่องจากหากละเลยหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าแล้ว แม้ว่าความเสียหายจะยังไม่แจ้งชัดและไม่สามารถคิดเป็นจำนวนเงินได้ก็ตาม แต่ก็จะมีผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลดังกล่าวทางการเงิน

๖.๕ การปฏิบัติหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ในฐานะ Local Authority

โดยที่กฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ ได้กำหนดให้ Putrajaya Corporation ทำหน้าที่องค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่เมืองใหม่ Putrajaya^{๗๓} ในขณะที่รัฐบาล Selangor ในขณะนั้นเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายต่างๆ ที่ใช้บังคับอยู่ รัฐบาลของ Selangor จึงได้ออกกฎหมาย Selangor Enactment No. ๑ of ๑๙๙๕ และกฎหมายอื่นๆ อีกหลายฉบับเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตาม Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ โดยโอนอำนาจในการควบคุม อนุมัติ อนุญาต หรือมีคำสั่งห้ามตามกฎหมายต่างๆ ให้ไปเป็นของคณะกรรมการหรือ

^{๗๐} Section ๑๘(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๗๑} Section ๑๘(๑) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๗๒} Section ๑๘(๔) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

^{๗๓} Section ๔(a) ของ Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

“(๑) The functions of the Perbadanan shall be –

(a) to perform all functions of a local government in the Kawasan Perbadanan Putrajaya.....”

พนักงานเจ้าหน้าที่ Putrajaya Corporation ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าการแก้ไขกฎหมายหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) Local Government Act ๑๙๗๖
- (ข) Town and Country Planning Act ๑๙๗๖
- (ค) Street, Drainage and Building Act ๑๙๗๔
- (ง) Road Transport Act ๑๙๘๗
- (จ) National Land Code ๑๙๖๕
- (ฉ) Housing Developers (Control and Licensing) Act ๑๙๖๖

กฎหมายเหล่านี้ได้รับการแก้ไขจากรัฐบาลกลาง (Federal Government) และรัฐบาลของรัฐ Selangor ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นแก้ไขในประเด็นการโอนอำนาจให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ของ Putrajaya Corporation ออกใบอนุญาตการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ และให้อำนาจรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบการพัฒนาเมืองใหม่หรือคณะกรรมการของ Putrajaya Corporation แล้วแต่กรณี ออกกฎหมายลูกบท (By-Laws) กำหนดรายละเอียดการควบคุมธุรกิจประเภทต่าง ๆ ในพื้นที่เมือง Putrajaya^{๗๔} นอกจากนี้ยังคงมีการแก้ไขให้อำนาจ Putrajaya Corporation ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินการต่าง ๆ ด้วย^{๗๕}

แม้ว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ Putrajaya Corporation มีอำนาจบริหารจัดการพื้นที่เมือง Putrajaya แทนองค์กรปกครองท้องถิ่นเดิมก็ตาม แต่จากการตรวจสอบไม่พบที่มีการถ่ายโอนอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เมือง Putrajaya ให้แก่ Putrajaya Corporation แต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่ารัฐบาลกลาง (Federal Government) ยังคงเป็นผู้จัดสรรงบประมาณในการจัดสร้างสถานีตำรวจและสถานีดับเพลิงอยู่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงสรุปได้ว่ารัฐบาลกลาง (Federal Government) ยังคงเป็นผู้รักษาความสงบเรียบร้อยในเขตเมือง Putrajaya ส่วน Putrajaya Corporation เป็นแต่ผู้บริหารจัดการในฐานะองค์กรปกครองท้องถิ่นโดยมิได้มีอำนาจเบ็ดเสร็จเป็นอิสระจากรัฐบาลกลางแต่อย่างใด

๗. สถานการณ์ในปัจจุบันของเมืองใหม่ Putrajaya

จากการตรวจสอบพบว่า เมืองใหม่ Putrajaya ได้รับการประกาศเป็นเมืองหลวงของฝ่ายบริหาร (Administrative Capital) ตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ และในปัจจุบันได้มีการย้ายหน่วยงานราชการของรัฐบาลกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Office of the Prime Minister

^{๗๔} ตัวอย่างเช่นกรณีของสุสาน ได้มีการแก้ไข Section ๙๘ ของ Local Government Act ๑๙๗๖ ให้คณะกรรมการของ Putrajaya Corporation ออกกฎหมายลูกบท (By-Law) กำหนดรายละเอียดของสถานที่และวิธีการฝังศพได้โดยตรง

^{๗๕} นอกจากอำนาจในการออกหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ยังมีการแก้กฎหมายต่าง ๆ ให้อำนาจ Putrajaya Corporation ในการบริหารจัดการพื้นที่เมือง Putrajaya ในด้านต่าง ๆ ด้วย เช่น อำนาจในการตัดต้นไม้ ตั้งชื่อถนนและสถานที่สาธารณะ ควบคุมการจราจร เป็นต้น (โปรดดู Local Government Act ๑๙๗๖)

จาก Kuala Lumpur ไปที่ Putrajaya บ้างแล้ว โดยมีเป้าหมายที่จะย้ายหน่วยงานของรัฐบาลกลาง ไปที่ Putrajaya ทั้งหมดภายในปี ๒๕๔๘

Putrajaya Holdings ซึ่งเป็นบริษัทที่รับผิดชอบการก่อสร้างเมือง Putrajaya ได้ประกาศว่าได้ดำเนินการก่อสร้างทันตามกำหนดเวลา โดยได้ดำเนินการก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในระยะที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว และขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการพัฒนาในระยะที่ ๒ ซึ่งเป็นการก่อสร้างเขตพื้นที่การค้าและที่พักอาศัยสำหรับจำหน่ายหรือให้เช่า^{๖๖}

แม้ว่า Putrajaya Holdings จะแถลงว่าการดำเนินโครงการเมืองใหม่ Putrajaya เป็นไปตามกำหนดระยะเวลาก็ตาม^{๖๗} แต่มีผู้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลที่ Putrajaya Holdings เผยแพร่นั้นอาจเป็นข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เนื่องจากมีวิศวกรของ Putrajaya Holdings ได้ให้ข้อมูลว่าโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นของ Putrajaya โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบรถไฟ Light Rail ยังไม่เสร็จสมบูรณ์แม้ว่าจะล่วงเลยกำหนดระยะเวลาแล้วก็ตาม นอกจากนี้ ยังไม่มีการดำเนินการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงระหว่างเมือง Putrajaya และ Kuala Lumpur International Airport ตามที่ระบุในแผนใหญ่ (Master Plan) สำหรับการพัฒนาเมือง Putrajaya^{๖๘}

สำหรับด้านประชากรของ Putrajaya ในปัจจุบันนี้ Putrajaya Holdings อ้างว่ามีผู้ย้ายเข้ามาในเมือง Putrajaya เป็นจำนวนมากกว่า ๓๐,๐๐๐ คนแล้ว และมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนประชากรถึง ๓๐๐,๐๐๐ คนภายในปี ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นปีที่สิ้นสุดโครงการ^{๖๙} แม้ว่าจะมีรายงานถึงการต่อต้านของกลุ่มข้าราชการของรัฐบาลกลางบางกลุ่มและสถานทูตของหลายประเทศที่ไม่ต้องการโยกย้ายจาก Kuala Lumpur ไปเมือง Putrajaya ก็ตาม^{๗๐}

แม้ว่ารัฐบาลมาเลเซียและหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการเมืองใหม่ Putrajaya จะแถลงว่าโครงการนี้ประสบความสำเร็จอย่างสูงท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ของกลุ่มการเมืองของประเทศมาเลเซียหลายกลุ่มก็ตาม แต่ปัจจุบันยังอาจเร็วเกินไปที่จะตัดสินความสำเร็จของโครงการเมืองใหม่ Putrajaya ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการเมืองใหม่ Putrajaya นั้นเป็นโครงการที่ใช้โครงสร้างพื้นฐานเป็นเครื่องนำการพัฒนา (Infrastructure-Led Base) มีผลให้โครงการนี้ต้องใช้เงินทุนสูง ดังนั้น การที่จะตัดสินความสำเร็จของ Putrajaya จึงควรพิจารณาความสามารถของเมือง Putrajaya ในการดึงดูดการลงทุนจากภาคธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ และประสิทธิภาพ

^{๖๖} ข้อมูลจาก www.pjholds.com.my เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

^{๖๗} Putrajaya Business, Issue I, January ๒๐๐๓

^{๖๘} Lorien Holland, Far Eastern Economic Review, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔

^{๖๙} ข้อมูลจาก www.pjholds.com.my เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

^{๗๐} Lorien Holland, Far Eastern Economic Review, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ มีรายงานว่า แม้ว่าจะมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่บางเขตของ Putrajaya สำหรับเป็นที่ตั้งสถานทูตและที่พักของเจ้าหน้าที่สถานทูตและมีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วก็ตาม แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีสถานทูตใดแสดงความประสงค์ที่จะย้ายเข้าไปตั้งที่เมือง Putrajaya นอกจากนี้ สถานทูตเกาหลีใต้ได้มีการสร้างและตกแต่งสถานทูตใหม่ในบริเวณ Downtown ของเมือง Kuala Lumpur

ของ Putrajaya Corporation ในการบริหารจัดการเมืองในระยะยาวภายใต้แรงกดดันของความต้องการของผู้ที่ร่วมลงทุนในโครงการนี้ที่ต้องการได้รับเงินลงทุนคืน

ลำดับเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับ Putrajaya

- ๒๕๒๘ นายกรัฐมนตรี Dr. Mahathir Mohammad ประกาศแนวคิดที่จะแยกส่วนราชการของรัฐบาลกลาง (Federal Government) ออกจาก Kuala Lumpur ไปตั้งเป็นศูนย์ราชการ (Federal Government Administrative Centre) ต่างหาก
- ๒ มิถุนายน ๒๕๓๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเลือกเมือง Prang Besar ในรัฐ Selangor เป็นสถานที่ก่อสร้างเมืองศูนย์ราชการแห่งใหม่
- ธันวาคม ๒๕๓๖ รัฐบาลมาเลเซียได้มอบหมายให้ Town and Country Planning Department และ Public Works Department จัดทำแผนงานใหญ่ (Master Plan) สำหรับการพัฒนาเมืองศูนย์ราชการ
- ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแผนงานหลัก (Master Plan) สำหรับการพัฒนาเมืองใหม่เพื่อเป็นเมืองหลวงของฝ่ายบริหารภายใต้แนวคิดเมืองสีเขียวอัจฉริยะ (Intelligence Garden City)
- ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ คณะรัฐมนตรีมีมติให้เปลี่ยนชื่อเมือง Prang Besar เป็น Putrajaya เพื่อเป็นเกียรติแก่นายกรัฐมนตรีคนแรกของมาเลเซีย คือ Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj
- ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ รัฐบาลกลาง (Federal Government) และรัฐบาลของรัฐ Selangor ร่วมกันลงนามในข้อตกลงยกที่ดินบริเวณเมือง Putrajaya ให้เป็นเขตปกครองของรัฐบาลกลาง
- ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘ จัดตั้ง Putrajaya Holding Sdn. Bhd. เพื่อทำหน้าที่พัฒนาพื้นที่เมือง Putrajaya และระดมทุนสำหรับการดำเนินการก่อสร้าง (Project Developer and Financier)
- ๑ มีนาคม ๒๕๓๙ จัดตั้ง Perbadanan Putrajaya (Putrajaya Corporation) ขึ้นตามกฎหมาย Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ เพื่อเป็นบริหารจัดการพื้นที่เมือง Putrajaya และทำหน้าที่แทนองค์กรท้องถิ่น (Local Authorities)

- ๑๐ กันยายน ๒๕๓๙ Dr. Mahathir Mohammad นายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย เป็นประธาน
ในพิธีเปิดการก่อสร้างเมือง Putrajaya ในส่วนที่เป็นอาคารสำนักงาน
ของรัฐบาลกลาง (Government Precinct)
- ๘ ตุลาคม ๒๕๔๐ Dr. Mahathir Mohammad นายกรัฐมนตรีของมาเลเซียทำพิธีเปิด
เมือง Putrajaya อย่างเป็นทางการที่ Putra World Trade Centre
- ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒ National Security Division และ Implementation Coordination
Unit ในสังกัดของ Prime Minister's Department ย้ายไปปฏิบัติงาน
ในอาคารสำนักงานของนายกรัฐมนตรี (Prime Minister's Office
Complex) ในเมือง Putrajaya เป็นหน่วยงานแรก
- ๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ รัฐบาลประกาศให้ Putrajaya เป็นเมืองหลวงของฝ่ายบริหาร
(Administrative Capital) แทน Kuala Lumpur
- ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ย้ายสำนักงานนายกรัฐมนตรี (Prime Minister Office) ไปยังเมือง
Putrajaya โดย Dr. Mahathir Mohammad ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่
ในสำนักงานแห่งใหม่ด้วย
- ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๒ ประชุมคณะรัฐมนตรีที่เมือง Putrajaya เป็นครั้งแรก
- ๒๕๔๓ การก่อสร้างระยะที่ ๑ แล้วเสร็จ
- ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ประกาศให้ Putrajaya เป็นเขตปกครองของ
รัฐบาลกลาง (Federal Territory)
- ๗ พ.ย. ๒๕๔๓ Sultan Salahuddin Abdul Aziz Shah ในนามของรัฐบาลกลาง
และ The Regent of Selangor Raja Idris Shah ผู้แทนของรัฐบาล
Selangor ได้ลงนามทำความตกลงกำหนดให้ Putrajaya เป็น Federal
Territory
- ๑ ก.พ. ๒๕๔๔ รัฐบาลมาเลเซียประกาศอย่างเป็นทางการให้เมือง Putrajaya เป็นเขต
ปกครองของรัฐบาลกลาง (Federal Territory)
- ๒๕๔๘ กำหนดเสร็จสิ้นการก่อสร้างระยะที่ ๒

- ๒๕๔๘ หน่วยราชการของรัฐบาลกลางทุกกระทรวงจะย้ายไปปฏิบัติงานที่เมือง Putrajaya
- ๒๕๕๓ กำหนดเสร็จสิ้นโครงการ โดยมีเป้าหมายว่าจะมีประชากรอยู่อาศัยภายในเมือง Putrajaya ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน และมีนักท่องเที่ยวประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ คนต่อปี

ข้อมูลพื้นฐานของเมือง Putrajaya^{๔๑}

ชื่อทางการ	Putrajaya, the Federal Government New Administration Centre
ลักษณะของเมือง	เมืองสีเขียวอัจฉริยะ (Intelligent Garden City)
งบประมาณ	M\$ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หรือ ๒๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ^{๔๒}
ผู้ถือหุ้น	Petroleum Nasional Berhad (Petronas) - ๕๐% Khazanah Nasional Berhad ^{๔๓} - ๕๐% Kumpulan Wang Amanah Negara - ๒๐%
หน่วยงานที่รับผิดชอบ ตามกฎหมาย	Perbadanan Putrajaya (จัดตั้งขึ้น ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๙)
ผู้ดำเนินการพัฒนา	Putrajaya Holding Sdn. Bhd. (จัดตั้งขึ้น ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘)
ผู้บริหารโครงการ	Kuala Lumpur City Centre Berhad (KLCCB)
ตำแหน่งที่ตั้ง	Sepang District – Selangor ตั้งอยู่ห่างจากด้านใต้ของ Kuala Lumpur เมืองหลวงของ ประเทศมาเลเซีย ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร ตั้งอยู่ห่างจากด้านเหนือ Kuala Lumpur International Airport ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ตั้งอยู่ห่างจาก Cyberjaya ประมาณ ๕ กิโลเมตร
ประเภทของสิทธิในที่ดิน	กรรมสิทธิ์ (Freehold)
พื้นที่	พื้นที่รวม จำนวน ๒๘,๖๓๒ ไร่ ที่ดินที่สามารถใช้ได้ จำนวน ๒๔,๙๗๒ ไร่

^{๔๑} ข้อมูลจาก <http://www.pjholds.com.my> เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

^{๔๒} งบประมาณการงบประมาณโครงการโดย Far Eastern Economic Review, Vol. ๑๕๘, No. ๓๑, หน้า ๓๖, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๘

^{๔๓} องค์กรของรัฐบาลกลางที่ใช้ในการลงทุน (State's arm for investment)

ทะเลสาบและพื้นที่ที่มีน้ำท่วมถึง จำนวน ๓,๖๖๐ ไร่

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ส่วนราชการ - ๕.๓๐%
การค้า - ๒.๙๐%
ที่พักอาศัย - ๒๕.๘๐%
ด้านวัฒนธรรม ๐.๒๐%
สาธารณูปการ ๑๐.๑๐%
โครงสร้างพื้นฐานของเมือง - ๑๘.๘๐%
สวนสาธารณะและทะเลสาบ - ๓๗.๕%

ระบบคมนาคม

ภายในเมือง - รถไฟ Light Rail รถโดยสารประจำทาง และ
รถรับจ้างสาธารณะ
ระหว่างเมือง - รถไฟระหว่างเมือง (Commuter Rail Service)
ทางด่วนเชื่อมระหว่างด้านเหนือและด้านใต้ของเมือง ทางหลวง
Damansara Puchong ทางหลวง Kuala Lumpur
International Airport และทางหลวง Kuala Lumpur-
Seremban

จำนวนประชากร

ปัจจุบันมีจำนวน ๓๕,๐๐๐ คน (เป้าหมาย ๓๓๐,๐๐๐ คนใน
ปี ๒๕๕๓)

ที่พักอาศัย

เป้าหมาย ๖๗,๐๐๐ หน่วย ประกอบไปด้วย บ้านพักเดี่ยว
บ้านแฝด บ้านแถว คอนโดมีเนียม อาคารพักอาศัยให้เช่า
และบ้านราคาถูก - โดยที่พัก ๕๒% สร้างสำหรับข้าราชการ
และ ๔๘% สร้างสำหรับภาคเอกชน

ช่วงการพัฒนา

ระยะที่ ๑a: พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๑ ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
ระยะที่ ๑b: พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๓ ก่อสร้างอาคารราชการ
ระยะที่ ๒: พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๓ ก่อสร้างอาคารสำหรับ
ให้ภาคเอกชนซื้อหรือเช่า

ข้อมูลพื้นฐานของประเทศมาเลเซีย

ความเป็นมาของ ประเทศมาเลเซีย	ประเทศมาเลเซียได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยการรวมตัวของประเทศดีตาอาณานิคมของอังกฤษในมาลายูอันได้แก่ มาลายู สิงคโปร์ ซาบาล และซาราวัก ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ สิงคโปร์ได้แยกตัวออกจากมาเลเซีย
ประชากร	๒๓,๐๙๒,๙๔๐ คน (กรกฎาคม ๒๕๔๖)
กลุ่มเชื้อชาติ	ชาวมาเลเซียและชนพื้นเมือง ๕๘% ชาวจีน ๒๔% ชาวอินเดีย ๘% อื่น ๆ ๑๐% (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ภาษาราชการ	ภาษามลายู
รัฐบาล	ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (Constitutional Monarchy)
การปกครอง	ระบบสหพันธรัฐ แบ่งออกเป็น ๑๓ มลรัฐ และ ๔ เขตปกครองของสหพันธรัฐ (Federal Territories) อันได้แก่ Kuala Lumpur, Labuan, Persekutuan และ Putrajaya
เมืองหลวง	Kuala Lumpur โดยมี Putrajaya เป็นเมืองหลวงของฝ่ายบริหาร
วันประกาศเอกราช	ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐
รัฐธรรมนูญ	ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖
ระบบกฎหมาย	ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ โดยได้รับอิทธิพลจากกฎหมายอังกฤษ
องค์การบริหาร	Tuanku SYED SIRAJUDDIN Ibni Almarhum Tuanku Syed Putra Jamalullail, the Raja of Perlis เป็นประมุข

สูงสุด (Paramount Ruler) ของประเทศ (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔) และ Dato Seri Abdullahin Ahmad Badawi เป็นนายกรัฐมนตรี (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖)
สมาชิกรัฐสภาโดยความยินยอมของประมุขสูงสุด (Paramount Ruler) แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี

องค์กรนิติบัญญัติ

ใช้ระบบ ๒ สภา

สภาสูง (Dewan Negara) มีสมาชิกทั้งหมด ๖๙ คน เป็นสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งจากประมุขสูงสุดจำนวน ๔๓ คน และเป็นสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติจำนวน ๒๖ คน
สภาผู้แทนราษฎร (Dewan Rakyat) ประกอบไปด้วยสมาชิก ๑๙๓ คนที่มาจากการเลือกตั้ง โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี

องค์กรตุลาการ

ศาลสหพันธรัฐ (Federal Court) โดยประมุขสูงสุดเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอแนะ

ภาพรวมของเศรษฐกิจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจระดับปานกลาง แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากประเทศผู้ผลิตและส่งออกวัตถุดิบเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจหลายรูปแบบ (Multi-Sector Economy)

แม้ว่าประเทศมาเลเซียจะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเป็นผลจากวิกฤติทางการเงินของเอเชีย แต่มาเลเซียยังคงรักษาระดับเงินทุนสำรองระหว่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนเงินไว้ได้

สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียในปัจจุบันยังขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นและประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากทั้งสองประเทศดังกล่าวเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดสำหรับมาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ

ดีบุก น้ำมัน วัสดุจากไม้ ทองแดง เหล็ก ก๊าซธรรมชาติ แร่อลูมิเนียม

การจัดสรรที่ดิน

พื้นที่เพาะปลูก ๕.๕๔%

พื้นที่ป่า ๑๗.๖๑%

พื้นที่อื่น ๆ ๗๖.๘๕%

ผลิตภัณฑ์มวล

๒๑๐ ล้านเหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ.๒๕๔๕)

รวมของประเทศ

(GDP)

อัตราการเจริญเติบโตทาง

๔.๒% (ประมาณการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕)

เศรษฐกิจของประเทศ

(GDP)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเมือง Putrajaya

Housing Developers (Control and Licensing) Act ๑๙๖๖

Local Government Act ๑๙๗๖ (Act ๑๗๑)

National Land Code ๑๙๖๕

Perbadanan Putrajaya Act ๑๙๙๕ (Act ๕๓๖)

Putrajaya (Performance of Functions) Enactment (Selangor Enactment No. ๑) ๑๙๙๕

Road Transport Act ๑๙๘๗

Street Drainage and Building Act ๑๙๗๔

Town and Country Planning Act ๑๙๖๗

ส่วนที่ ๒

ออสเตรเลีย (Canberra)

เมืองศูนย์ราชการแคนเบอร์รา (Canberra)^{๘๔}

๑. ความนำ

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศเครือจักรภพอังกฤษที่มีสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธ ที่ ๒ เป็นประมุข (โดยมีผู้ว่าการรัฐเป็นผู้กระทำการแทน) ออสเตรเลียปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสหพันธรัฐที่มีทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลของรัฐต่างๆ^{๘๕} โดยรัฐบาลกลางของออสเตรเลียนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ในส่วนของฝ่ายนิติบัญญัตินั้นจะประกอบด้วย ๒ สภา ได้แก่ สภาสูง (The Senate) ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๗๖ คน^{๘๖} และสภาผู้แทนราษฎร (The House of Representatives) ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๑๕๐ คน^{๘๗} และมีศาลสูง (High Court) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตุลาการ^{๘๘}

๒. การกำหนดเขตเมืองหลวง (Australian Capital Territory)

หลังจากที่ประเทศออสเตรเลียได้เปลี่ยนระบบการปกครองมาเป็นแบบสหพันธรัฐ (Federal System of Government) ในปี ค.ศ. ๑๙๐๑ ความคิดเกี่ยวกับการคัดเลือกที่ตั้งของเมืองหลวงแห่งชาติ (National Capital) และทำเนียบรัฐบาล (Seat of Government) ก็เกิดขึ้น โดยในหมวด VII ข้อ ๑๒๕^{๘๙} แห่งรัฐธรรมนูญออสเตรเลีย (The Commonwealth of Australia Constitution Act, ๑๙๐๐^{๙๐}) ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งทำเนียบรัฐบาล (the Seat of Government) ขึ้น ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่งในรัฐนิวเซาท์เวลส์ (New South

^{๘๔} นางสาวชนันท์ ศรีทองสุข นางสาวฐานัญญา หนูมาศ นางสาวพัชรี ไชยเรืองกิตติ นางสาววาริรัตน์ รัตนวิบูลย์สม และนายวรา เห่งพุ่ม นิติกรฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๘๕} ประกอบด้วย ๖ รัฐและ ๒ เขตปกครองตนเอง ได้แก่ New South Wales, Queensland, South Australia, Tasmania, Victoria, Western Australia, Australian Capital Territory และ Northern Territory

^{๘๖} เป็นสมาชิกที่มาจาก ๖ รัฐๆ ละ ๑๒ คน และมาจากเขตปกครองตนเอง ๒ เขตๆ ละ ๒ คน

^{๘๗} เป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คนจากแต่ละรัฐ/เขต

^{๘๘} ผู้ว่าการรัฐเป็นผู้แต่งตั้งหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้พิพากษาอื่นอีกจำนวน ๖ คน

^{๘๙} ในหมวด VII, Article ๑๒๕ ของ The Commonwealth of Australia Constitution Act ๑๙๐๐ บัญญัติว่า

“The seat of Government of the Commonwealth shall be determined by the Parliament, and shall be within territory which shall have been granted to or acquired by the Commonwealth, and shall be vested in and belong to the Commonwealth, and shall be in the State of New South Wales, and be distant not less than one hundred miles from Sydney.

Such territory shall contain an area of not less than one hundred square miles, and such portion thereof as shall consist of Crown lands shall be granted to the Commonwealth without any payment therefor. The Parliament shall sit at Melbourne until it meets at the seat of Government.”

^{๙๐} The Commonwealth of Australia Constitution Act ๑๙๐๐ is an Act of the Parliament of the United Kingdom at Westminster, ๙th July, ๑๙๐๐

Wales) โดยที่ตั้งดังกล่าวต้องอยู่ห่างจากเมืองซิดนีย์ (Sydney) ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ไมล์ มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางไมล์ และรัฐต้องได้มาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

การคัดเลือกที่ตั้งของเมืองหลวงแห่งชาติและทำเนียบรัฐบาลจึงเริ่มต้นขึ้นในปีต่อมา โดยวุฒิสมาชิกและสมาชิกรัฐสภา (Federal Parliament) ได้กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสม ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาและเสนอชื่อเมืองหลายแห่ง เช่น Albury, Tumut และ Orange แต่รัฐสภาไม่เห็นด้วย โดยมีความเห็นแตกออกเป็น ๒ ฝ่าย คือ สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าเมือง Tumut มีความเหมาะสม แต่วุฒิสภากลับเสนอว่าเมือง Bombala น่าจะเหมาะสมกว่า จึงทำให้ต้องมีการพิจารณาเลือกเมืองอื่นอีก จนต่อมาได้มีการพิจารณาและเสนอชื่อเมือง Dalgety ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ให้เป็นที่ตั้งของเมืองหลวงแห่งชาติ ซึ่งรัฐสภาก็เห็นชอบ จึงได้พิจารณาผ่านร่างกฎหมายกำหนดให้ตั้งทำเนียบรัฐบาลขึ้นที่เมือง Dalgety ในปี ค.ศ. ๑๙๐๔ แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ยังเป็นที่ยุติว่าเมือง Dalgety จะเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงแห่งใหม่อย่างแน่นอน เนื่องจากรัฐบาลแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ (NSW state government) เห็นว่าเมืองดังกล่าวมีพื้นที่ใหญ่เกินกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ถึงเก้าเท่า จึงได้แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน และได้มีความพยายามที่จะพิจารณาและเสนอพื้นที่แห่งใหม่ต่อไปอีก

จนกระทั่งในปี ค.ศ. ๑๙๐๘ ก็เป็นที่ยุติว่าเมืองหลวงแห่งใหม่ควรจะต้องตั้งอยู่ในเขตเมืองแคนเบอร์รา (Yass-Canberra district) เพราะนอกจากจะเป็นเมืองที่มีความสวยงามทางสภาพภูมิศาสตร์แล้ว ยังมีแหล่งทรัพยากรน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ (ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด) อีกด้วย ดังนั้น รัฐสภาจึงได้ยกเลิกกฎหมายกำหนดให้ตั้งทำเนียบรัฐบาลขึ้นที่เมือง Dalgety และออกพระราชบัญญัติจัดตั้งทำเนียบรัฐบาลขึ้นที่เมืองแคนเบอร์ราแทน^{๑๐} โดยกำหนดให้พื้นที่ที่จะตกเป็นของรัฐเพื่อทำการจัดตั้งทำเนียบรัฐบาลต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๙๐๐ ตารางไมล์และเข้าถึงทะเลได้โดยสะดวกด้วย^{๑๑} โดยในการสำรวจว่าพื้นที่ใดมีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งทำเนียบรัฐบาลนั้นกฎหมายได้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีในการสั่งการให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าไปทำการสำรวจที่ดินในเขตดังกล่าวได้ ไม่ว่าที่ดินดังกล่าวจะเป็นที่ดินราชพัสดุ (Crown land) หรือไม่

ทั้งนี้ การสำรวจดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินหรือสิ่งอื่นใดเว้นแต่กรณีจำเป็นเท่านั้น^{๑๒} นอกจากนี้ ยังได้มีการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการยอมรับให้

^{๑๐} ใน Section ๓ (Determination of Seat of Government) แห่ง Seat of Government Act ๑๙๐๘ บัญญัติว่า
“It is hereby determined that the Seat of Government of the Commonwealth shall be in the district of Yass-Canberra in the State of New South Wales.”

^{๑๑} ใน Section ๔ (Area of Federal Territory) แห่ง Seat of Government Act ๑๙๐๘ บัญญัติว่า
“The territory to be granted to or acquired by the Commonwealth for the Seat of Government shall contain an area not less than nine hundred square miles, and have access to the sea.”

^{๑๒} ใน Section ๕ (Power of entry for purpose of survey) แห่ง Seat of Government Act ๑๙๐๘ บัญญัติว่า
“(๑) Any person thereto authorized in writing by the Minister may, for the purposes of any survey of land with a view to ascertaining the territory proper to be granted to or acquired by the

จัดตั้งทำเนียบรัฐบาลในปี ค.ศ. ๑๙๐๙ (Seat of Government Acceptance Act ๑๙๐๙ (แก้ไขเพิ่มเติมโดย Seat of Government Acceptance Act ๑๙๒๒)) ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐและรัฐบาลแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์เพื่อกำหนดเขตพื้นที่เมืองหลวงและพื้นที่จัดตั้งทำเนียบรัฐบาล รวมทั้งกำหนดเขตอำนาจการบังคับใช้กฎหมายของรัฐนิวเซาท์เวลส์ด้วย

อนึ่ง แม้ในกฎหมายจะกำหนดอาณาเขตเมืองหลวงแห่งชาติไว้ แต่ก็ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับประเภทและการได้มาของที่ดินไว้อย่างชัดเจน และแม้ตามรัฐธรรมนูญจะกำหนดไว้ว่าที่ตั้งของเขตเมืองหลวงแห่งชาตินั้นจะต้องประกอบไปด้วยที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุ (Crown Lands) เป็นส่วนใหญ่ก็ตาม แต่ในข้อเท็จจริงปรากฏว่าก่อนที่จะมีการประกาศกำหนดให้ที่ดินใดเป็นเขตเมืองหลวงแห่งชาตินั้น ประชาชนได้เข้าไปอาศัยอยู่และตั้งถิ่นฐาน รวมทั้งได้ประกอบอาชีพทำไร่และฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในที่ดินบางส่วนแล้ว จึงพอจะสันนิษฐานได้ว่าการได้มาของที่ดินดังกล่าวได้กระทำตามหลักกฎหมายทั่วไปโดยการเวนคืนที่ดินหรือการเจรจาซื้อขาย

๓. การออกแบบและก่อสร้าง

เมื่อได้กำหนดให้แคนเบอร์ราเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงแห่งชาติอย่างแน่นอนแล้ว รัฐบาลจึงได้เปิดให้มีการแข่งขันการออกแบบสร้างผังเมือง (The Federal Capital Design Competition) ในราวกลางปี ค.ศ. ๑๙๑๑ โดยการแข่งขันดังกล่าวจัดได้ว่าเป็นการแข่งขันระดับนานาชาติ (International competition) เพราะได้มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันออกแบบสร้างเมืองไปทั่วโลก อย่างไรก็ดี เนื่องจากในขณะนั้น ออสเตรเลียเป็นประเทศใหม่ในอีกซีกโลกหนึ่งที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักนักของประเทศที่เจริญแล้ว จึงได้มีการจัดแสดงแบบโครงสร้างขนาดใหญ่ (Scale models) ของที่ตั้ง (แคนเบอร์รา) ไว้ที่เมืองลอนดอน สถานทูตอังกฤษ และสถานกงสุลในประเทศต่างๆ เช่น ในกรุงเบอร์ลิน (Berlin) ชิคาโก ปารีส นิวยอร์ก วอชิงตัน เคปทาวน์ (Cape Town) เป็นต้น รวมทั้งได้มีการส่งข้อมูลและรายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับสภาพและลักษณะของที่ตั้งให้แก่ผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ได้อยู่ในประเทศออสเตรเลียด้วย

การแข่งขันการออกแบบสร้างผังเมืองใช้เวลาประมาณ ๑ ปี รัฐบาลก็พิจารณาคัดเลือกให้แบบของสถาปนิกชาวอเมริกัน (Mr. Walter Burley Griffin) ได้รับรางวัลชนะเลิศ ซึ่งแม้ในช่วงแรกจะมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นแบบที่ดูฟุ่มเฟือยจนเกินไป แต่เสียงส่วนใหญ่ก็เห็นว่าแบบดังกล่าวมีความเหมาะสมในหลายประการ เช่น มีลักษณะของความเป็นหนึ่งโดยการนำ

Commonwealth for the seat of government, enter upon and remain on any lands whether Crown lands of the State of New South Wales or not, and do thereon all things for the purposes of the survey, and shall do no more damages than is necessary.

(๒) The Commonwealth shall, out of moneys appropriated for the purpose, make compensation for any damage done to the property of any person in the exercise of powers conferred by this section.”

ลักษณะเด่นทางธรรมชาติมาทำให้เป็นจุดเด่นของเมือง แผนการสร้างทะเลสาบตรงใจกลางเมือง
แผนการสร้างถนนอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะในบริเวณรอบ ๆ ส่วนที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๑๓ รัฐบาลจึงได้พิจารณากำหนดให้ใช้ชื่อ “แคนเบอร์รา”
เป็นชื่อเมืองหลวงอย่างเป็นทางการ และเริ่มต้นการก่อสร้างเมืองตามแบบของสถาปนิกชาว
อเมริกันในปีเดียวกัน โดยรัฐบาลได้เชิญให้ Mr. Griffin มาเป็นผู้อำนวยการก่อสร้างเมืองหลวง
(the Federal Capital Director of Design and Construction) แต่ทั้งนี้ การดำเนินงานก่อสร้าง
ก็มีปัญหาและอุปสรรคมากมายทั้งจากความขัดแย้งระหว่างสถาปนิกชาวอเมริกันและเจ้าหน้าที่
รวมทั้งปัญหาจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ ซึ่งออสเตรเลียเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย จึงทำให้มีปัญหาการ
ขาดเงินทุนที่จะทำการก่อสร้างเมืองต่อไป การสร้างเมืองในช่วงเวลาดังกล่าวจึงมีความคืบหน้า
เพียงเล็กน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ สิ้นสุดลง รัฐบาลได้ออกประกาศ
อย่างชัดเจนว่า หลังจากมีการเลือกตั้งทั่วไปในปี ค.ศ. ๑๙๒๖ รัฐสภาจะต้องเปิดประชุมที่
แคนเบอร์รา ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลได้กำหนดวันแล้วเสร็จ (Deadline) ของการสร้างเมืองแคนเบอร์รา
ไว้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ดี การสร้างเมืองก็ไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด (ในช่วงเวลานั้น
มีเพียงสถานที่ตั้งรัฐสภาชั่วคราว (Provisional Parliament House) และเส้นทางรถไฟที่เชื่อมต่อ
ระหว่างเมืองแคนเบอร์ราและเมืองนิวเซาท์เวลส์เท่านั้นที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ) โดยปัญหาและอุปสรรค
ใหญ่ที่เกิดขึ้นอีกระลอกหนึ่งในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๓๐ - ๑๙๕๖ คือ ปัญหา Wall Street (stock
market) Crash ที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๒๙ และปัญหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งมีผลกระทบอย่าง
รุนแรงด้านการเงินของออสเตรเลีย ทำให้การก่อสร้างเมืองเกิดภาวะการชะงักงันขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
จนกระทั่งสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในสมัยของรัฐบาล Robert Menzies ก็ได้มีการตั้ง
คณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง มีชื่อว่า “National Capital Development Commission
(NCDC)” เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองหลวง ควบคุมและสานต่อการก่อสร้าง
เมืองแคนเบอร์ราในฐานะที่เป็นที่ตั้งของทำเนียบรัฐบาล รวมทั้งสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เช่น ศูนย์ราชการ
ต่าง ๆ โรงเรียน สวนสาธารณะ โรงพยาบาล และถนนหนทางต่าง ๆ ฯลฯ ให้แล้วเสร็จต่อไป

การดำเนินการก่อสร้างเมืองแคนเบอร์ราได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และทยอย
ก่อสร้างเสร็จไปหลายพื้นที่ จนในที่สุดสถานที่ตั้งรัฐสภาถาวรแห่งใหม่ก็ได้แล้วเสร็จและเปิดใช้อย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ (รวมระยะเวลาก่อสร้างประมาณ ๗๕ ปี) และในปีเดียวกันก็ได้มีการ
ยกเลิกคณะกรรมการ NCDC และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ (National Capital Planning
Authority) ขึ้นแทน โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะทำหน้าที่ในการบริหารจัดการเขตเมืองหลวง
แห่งชาติอย่างเป็นทางการ รวมทั้งจัดตั้งสภานิติบัญญัติแห่งเขตเมืองหลวงแห่งชาติ (ACT
Legislative Assembly) และรัฐบาลประจำเขต (Territory Government) ขึ้นด้วย

๔. การบริหารจัดการ

ก. การบริหารจัดการทั่วไป

หลังจากที่การก่อสร้างเขตเมืองหลวงแห่งชาติ (ACT) ได้เสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติ Australian Capital Territory (Self-Government) Act ๑๙๘๘ เพื่อกำหนดให้เขตเมืองหลวงดังกล่าวเป็นเขตปกครองตนเอง โดยในการบริหารจัดการภารกิจด้านต่างๆ เป็นการทั่วไปนั้น จะมืองค์กรหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการดังกล่าว ๓ องค์กรดังต่อไปนี้

๑. สภานิติบัญญัติ (Legislative Assembly) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๘^{๔๔} ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๑๗ คน (ปัจจุบันเป็นสภานิติบัญญัติชุดที่ ๕) สภานิติบัญญัติมีหน้าที่ในการพิจารณาออกกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเขตเมืองหลวงแห่งชาติ^{๔๕} แต่ทั้งนี้กฎหมายดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังต่อไปนี้^{๔๖} การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่างๆ บทบัญญัติซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความสงบเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งออกโดยสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธรัฐ (Australian Federal Police) การทหาร การผลิตเงิน เรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับนิติบุคคล องค์กรธุรกิจที่มีคนกลุ่มเล็กเป็นเจ้าของ หลักทรัพย์ นิติบุคคลต่างชาติ การเข้าถือหุ้นในนิติบุคคล เป็นต้น

^{๔๔} Section ๘ (Legislative Assembly) บัญญัติว่า

“(๑) There shall be a Legislative Assembly for the Australian Capital Territory.

(๒) Subject to subsection (๓), the Assembly shall consist of ๑๗ members.

(๓) The regulations may fix a different number of members for the purpose of subsection (๒), but regulations shall not be made for that purpose except in accordance with a resolution passed by the Assembly.”

^{๔๕} Section ๒๒ บัญญัติว่า

“(๑) Subject to this Part and Part VA, the Assembly has power to make laws for the peace, order and good government of the Territory.

(๒) The power to make laws extends to the power to make laws with respect to the exercise of powers by the Executive.”

^{๔๖} Section ๒๓ (Matters excluded from power to make laws)

“(1) Subject to this section, the Assembly has no power to make laws with respect to:

(a) the acquisition of property otherwise than on just terms;

(c) the provision by the Australian Federal Police of police services in relation to the Territory;

(d) the raising or maintaining of any naval, military or air force;

(e) the coining of money;

(g) the classification of materials for the purposes of censorship; or

(h) the matters that are the subject of the laws in force in the Territory relating to:

(i) companies;

(ii) close corporations;

(iii) foreign companies;

(iv) the acquisition of shares in bodies corporate; and

(v) the regulation of the securities industry and the futures industry.

etc.

etc.

๒. ฝ่ายบริหาร (Australian Capital Territory Executive) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม มาตรา ๓๖^{๗๗} มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลและบริหารจัดการภารกิจต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตเมืองหลวงแห่งชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ (ซึ่งรวมถึงการออกกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินภารกิจตามที่ปรากฏในบัญชี ๔ ท้ายพระราชบัญญัติฯ เช่น การธนาคาร การบริการสาธารณะ การอุตสาหกรรมต่าง ๆ การบริหารจัดการเกี่ยวกับสาธารณสุข และการปลุกสร้างต่าง ๆ การพลังงาน การศึกษา การให้บริการด้านสวัสดิการต่าง ๆ ฯลฯ) รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด^{๗๘}

๓. ฝ่ายตุลาการ (The Judiciary) ซึ่งองค์กรที่มีหน้าที่ในการพิจารณาและพิพากษาคดีจะประกอบไปด้วย ศาลสูง (Supreme Court) ศาลชั้นต้น (Magistrate Court) และคณะตุลาการประจำเขต (ACT Tribunal) โดยศาลสูงได้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๓^{๗๙} ประกอบกับมาตรา ๒๐^{๘๐} แห่งพระราชบัญญัติศาลสูง ๑๙๓๓ (Supreme Court Act ๑๙๓๓) และถือว่าเป็นศาลที่มีอำนาจสูงสุดในเขตเมืองหลวงแห่งชาติ มีอำนาจทั้งพิจารณาคดีชั้นต้นและพิจารณาอุทธรณ์ ส่วน ACT Magistrate Court จะมีหน้าที่พิจารณาคดีแพ่ง คดีความผิดเล็กน้อย รวมไปถึงคดีอาญาที่อยู่ในขอบอำนาจด้วย นอกเหนือจากอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีแล้ว ยังมีอำนาจในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบอาชีพขายทอดตลาด คำของเก่า และโรงรับจำนำอีกด้วย

^{๗๗} Section ๓๖ บัญญัติว่า

“There shall be an Australian Capital Territory Executive”

^{๗๘} Section ๓๗ บัญญัติว่า

“The Executive has the responsibility of:

- (a) governing the Territory with respect to matters specified in Schedule ๔;
- (b) executing and maintaining enactments and subordinate laws;
- (c) exercising such other powers as are vested in the Executive by or under a law in force in the Territory or an agreement or arrangement between the Territory and the Commonwealth, a State or another Territory; and
- (d) exercising prerogatives of the Crown so far as they relate to the Executive’s responsibility mentioned in paragraph (a), (b) or (c).

^{๗๙} Section ๓ (Constitution and jurisdiction of the Supreme Court establishment)

(๑) There shall be a Supreme Court of the Territory which shall be known as the Supreme Court of the Australian Capital Territory.

(๒) The court shall be a superior court of record.

(๓) The court shall consist of the Chief Justice and the other judges.

^{๘๐} Section ๒๐ (Jurisdiction and powers of Supreme Court)

(๑) The court has the following jurisdiction:

- (a) all original and appellate jurisdiction that is necessary to administer justice in the Territory;
- (b) jurisdiction conferred by a Commonwealth Act or a law of the Territory.

(๒) Unless it is required to do so by or under a Commonwealth Act or a law of the Territory, the court is not bound to exercise its powers if it has concurrent jurisdiction with another court or tribunal.

ข. การบริหารจัดการที่ดินและการจัดทำผังเมือง

แม้ว่าเขตเมืองหลวงแห่งชาติจะถือเป็นเขตปกครองตนเอง และมีรัฐบาลและองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารปกครองแยกออกจากรัฐบาลแห่งเครือรัฐก็ตาม แต่ที่ดินและพื้นที่ต่าง ๆ ภายในเขตเมืองหลวงแห่งชาติก็ยังคงถือเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาลอยู่ ดังนั้น การบริหารจัดการที่ดินภายในเขตเมืองหลวงแห่งชาติของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ จึงดำเนินการในฐานะเป็นการกระทำแทนรัฐบาลอยู่นั่นเอง โดยการบริหารจัดการที่ดินในเขตเมืองหลวงแห่งชาติจะกระทำภายใต้ Australian Capital Territory (Planning and Land Management) Act ๑๙๘๘ ซึ่งกำหนดบุคคลและองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินภายในเขตเมืองหลวงแห่งชาติ ได้แก่ รัฐมนตรีซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๑^{๑๑๑} แห่ง Australian Capital Territory (Self-Government) Act ๑๙๘๘ และฝ่ายบริหาร โดยรัฐมนตรีจะมีอำนาจในการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาของเครือรัฐ (Commonwealth Gazette) ให้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในเขตเมืองหลวงแห่งชาติเป็นที่ดินของรัฐ (National Land) แม้ว่าจะได้มีการมอบอำนาจในการบริหารจัดการที่ดินให้แก่องค์กรหรือนิติบุคคลใดก็ตาม ที่ดินดังกล่าวก็ยังถือเป็นที่ดินของรัฐอยู่ สำหรับพื้นที่ใดที่ไม่ได้มีการประกาศไว้ให้ถือเป็นที่ดินของเขตเมืองหลวงแห่งชาติ (Territory Land) และอยู่ภายใต้การบริหารจัดการโดยฝ่ายบริหารซึ่งกระทำในนามของรัฐบาล โดยฝ่ายบริหารมีหน้าที่ในกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการในการประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ บนที่ดินขององค์กรหรือนิติบุคคลต่าง ๆ รวมถึงการจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ภายในเขตเมืองหลวงแห่งชาติด้วย

นอกจากนี้กฎหมายดังกล่าวยังได้กำหนดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดทำแผนและผังเมืองในเขตเมืองหลวงแห่งชาติ ๒ หน่วยงาน คือ National Capital Authority (NCA) และ Territory Planning Authority ซึ่งหน่วยงานทั้งสองแห่งดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลและพิจารณาให้มีการดำเนินการก่อสร้างสถานที่ต่าง ๆ การปรับปรุง การขยาย การขุดเจาะ และการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสภาพทัศนวิสัยและสิ่งแวดล้อมในทุก ๆ พื้นที่ที่อยู่ภายในบริเวณเขตความรับผิดชอบของตนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามแผนการจัดการและระบบผังเมืองที่วางไว้ ดังนี้

^{๑๑๑} Section ๔๑ (Ministers for the Territory)

- (1) The Chief Minister must appoint Ministers for the Territory from among the members of the Assembly.
- (2) The number of Ministers is to be as provided by enactment.
 - (2A) Until provision is made, the number of Ministers is not to exceed 5.
- (3) A Minister may be dismissed from office at any time by a person holding office as Chief Minister at that time.

(๑) การจัดแผนและผังเมืองโดย National Capital Authority

National Capital Authority (เดิมใช้ชื่อว่า National Capital Planning Authority) มีหน้าที่ในการจัดทำแผนและผังเมืองของที่ดิน (National Capital Plan) ภายในบริเวณเขตเมืองหลวง (National Capital) รวมทั้งการทบทวนแผนฯ การดำเนินงานในเขตพื้นที่ระบุเฉพาะที่กำหนดไว้ในแผนให้สำเร็จลุล่วงไม่ว่างานนั้นจะอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐอื่นหรือไม่ การสนับสนุนและประชาสัมพันธ์เมืองแคนเบอร์ราให้เป็นที่รู้จักในฐานะเมืองหลวงแห่งชาติ และการให้บริการปรึกษาด้านการวางแผนและการจัดทำผังเมืองให้แก่บุคคลใดหรือองค์กรอื่นใดไม่ว่าในประเทศหรือนอกประเทศ เป็นต้น โดยในการดำเนินงานของ NCA นั้น รัฐมนตรีอาจให้คำแนะนำหรือกำหนดแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่แก่ NCA ก็ได้

การกำหนดให้มีการจัดทำแผนและผังเมืองสำหรับที่ดินที่อยู่ในเขตเมืองหลวงนั้นเพื่อทำให้การจัดการที่ดินในเขตเมืองแคนเบอร์ราและเขตเมืองหลวงทั้งหมดเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนและพัฒนาอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับความเป็นเมืองหลวงของชาติ โดยแผนฯดังกล่าวต้องประกอบข้อมูลดังต่อไปนี้

- พื้นที่ (areas) ที่มีสภาพลักษณะพิเศษของเมืองหลวงที่จะกำหนดให้เป็นพื้นที่ระบุเฉพาะ (Designated areas)
- หลักการและนโยบายในการปรับปรุงและบำรุงรักษาเมืองหลวงให้มีสภาพสวยงามควบคู่ไปกับการพัฒนาเมืองหลวง
- นโยบายทั่วไปที่จะนำไปใช้ปฏิบัติภายในเขตเมืองหลวงแห่งชาติทั้งหมด โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากที่ดิน รวมถึงการจัดทำเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่เมืองหลวงแห่งชาติ
- รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำแผนฯ การออกแบบ และรูปแบบการพัฒนาพื้นที่ระบุเฉพาะ
- ข้อกำหนดพิเศษ (special requirement) เพื่อการพัฒนาพื้นที่อื่นนอกจากพื้นที่ระบุเฉพาะ

สำหรับขั้นตอนในการจัดทำแผนฯ นั้น เนื่องจากการจัดทำแผนฯจะมีผลกระทบต่อกรอบการครอบครองและการใช้ประโยชน์ในที่ดินของประชาชนด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการพิจารณาจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายด้วยกัน โดยนอกจากจะรับฟังความเห็นของ Territory Planning Authority แล้ว ยังต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างแผนฯดังกล่าวด้วย เมื่อได้จัดทำร่างแผนฯเป็นที่ยุติแล้ว NCA ต้องรายงานและส่งร่างแผนฯดังกล่าวต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาของเครือรัฐแล้ว ก็ให้ส่งแผนฯดังกล่าวต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

(๒) การจัดทำแผนและผังเมืองโดย Territory Planning Authority

Territory Planning Authority เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยสภานิติบัญญัติเพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำแผนและผังเมืองของที่ดินในพื้นที่อื่นนอกเหนือจากที่ดินในบริเวณพื้นที่ระบุเฉพาะ โดยแผนและผังเมืองดังกล่าวนอกจากจะต้องมีนโยบายที่สอดคล้องกับแผนการบริหารจัดการที่ดินของ NCA แล้ว ยังต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี อันเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองหลวงแห่งชาติมีความเป็นอยู่ภายใต้ทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่น และปลอดภัยด้วย

ในการจัดทำแผนและผังเมืองของที่ดินนั้น ขั้นตอนการดำเนินการจะสั้นกว่าคล้ายกับการจัดทำแผนบริหารจัดการที่ดินของ NCA กล่าวคือ Territory Planning Authority เพียงนำแผนฯออกเผยแพร่และเปิดให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนฯ ดังกล่าว เมื่อได้ข้อสรุปแล้วก็ให้ปรึกษาหารือกับ NCA หลังจากนั้นจึงเสนอรายงานพร้อมแจ้งผลการปรึกษาหารือดังกล่าวต่อฝ่ายบริหารต่อไป

๕. การจัดทำผังเมืองในเขตเมืองหลวง (National Capital Plan)

ตามที่หนึ่งในนักสำรวจพื้นที่สร้างเป็นเมืองหลวงได้เคยกล่าวไว้ว่า เมืองหลวงต้องเป็นเมืองที่อยู่ในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่ดีและมีภูมิประเทศที่สวยงาม^{๑๐๖} การจัดทำผังเมืองหลวงจึงต้องดำเนินการอย่างละเอียดรอบคอบและสอดคล้องกับสภาพและลักษณะทางภูมิศาสตร์ด้วย โดยการจัดทำผังเมืองต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เพื่อส่งเสริมและผลักดันบทบาทของแคนเบอร์ราในฐานะที่เป็นเมืองหลวงแห่งชาติให้เป็นที่รู้จัก
- เพื่อพัฒนาและยกระดับพื้นที่ส่วนกลางซึ่งประกอบด้วยที่ตั้งเขตศูนย์ราชการต่าง ๆ สถานทูต และสถาบันและองค์กรภายในประเทศอื่น ๆ ในฐานะที่เป็นหัวใจสำคัญของเมืองหลวง
- เพื่อจัดสร้างระบบคมนาคมและเส้นทางการเดินทางต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
- เพื่อสงวนและบำรุงรักษาสถานที่สำคัญต่าง ๆ ให้คงอยู่ในสภาพที่สวยงามควบคู่ไปกับการพัฒนา ฯลฯ

NCA ได้จัดทำผังเมืองของเขตเมืองหลวง โดยแบ่งลักษณะการจัดวางผังเมืองออกเป็น ๔ เขต ดังนี้

(๑) เขตรัฐสภา (Parliamentary Zone)

^{๑๐๖} Mr. Hugh Mahon, นักสำรวจพื้นที่สร้างเมืองหลวงได้เคยกล่าวไว้ว่า “the Federal Capital should be a beautiful city, occupying a commanding position, with extensive views and embracing distinctive features which will lend themselves to the evolution of a design worthy of the object, not only for the present but for all time.”

ผังเมืองในเขตนี้จะอยู่ในบริเวณติดกับ Lake Burley Griffin ซึ่งถือว่าเป็นเขตที่มีความสำคัญที่สุดเนื่องจากจะเป็นศูนย์รวมของสถานที่ราชการสำคัญต่างๆ เช่น รัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล ศาล สถานทูต องค์กรในประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และส่วนราชการอื่นๆ อีกทั้งยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ภายในเขตนี้ เช่น สนามบินแคนเบอร์รา (Canberra Airport) มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล สถาบันการศึกษาทหาร เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานระหว่างส่วนราชการต่างๆ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๒) เขตเมืองต่างๆ (Urban Areas)

เป็นการปรับปรุงและพัฒนาเขตเมืองต่างๆ ที่ตั้งอยู่ก่อนแล้ว และสร้างเขตเมืองขึ้นใหม่เพื่อรองรับการพัฒนาของประเทศในอนาคต โดยแต่ละเขตเมืองจะประกอบไปด้วยแหล่งธุรกิจ สำนักงานบริษัท ห้างร้าน สวนสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งสถานประกอบอุตสาหกรรมต่างๆ ด้วย (ตั้งอยู่บริเวณรอบๆ ของพื้นที่)

(๓) เขตพื้นที่โล่งกว้าง (Broadacre Areas)

เป็นเขตที่กำหนดไว้สำหรับการสร้างที่ตั้งที่ต้องมีการใช้พื้นที่ขนาดใหญ่ เช่น สนามบินนานาชาติแคนเบอร์รา (Canberra International Airport) ที่ตั้งทำการเกษตร (Agriculture) การทำไร่สวนระยะสั้น (Intensive Farming) ศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Research Establishment) สถานที่ตั้งกองคาราวาน (Caravan Park) สถานที่นันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation Facility) เป็นต้น

(๔) เขตชนบท (Rural Areas)

พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตนี้จะจะเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมทางการเกษตรแบบระยะยาวและยั่งยืน (long term sustainable basis) พื้นที่ป่า สถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามธรรมชาติ เป็นต้น

นอกจากในผังเมืองดังกล่าวจะระบุเขตที่ตั้งต่างๆ แล้ว ยังได้ระบุเกี่ยวกับโครงสร้างอื่นๆ ที่จะต้องดำเนินการจัดสร้าง และจัดวางให้สอดคล้องกับเขตผังเมืองที่วางไว้ด้วย ได้แก่

- การจัดทำถนนสายหลักและถนนเชื่อมเมืองต่างๆ (Main Avenues and Approach Routes) : การจัดวางและจัดสร้างถนนต้องกระทำอย่างรอบคอบ ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อให้แคนเบอร์รา มีระบบคมนาคมที่เป็นระบบ การเดินทางมีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถเชื่อมต่อไปยังเมืองต่างๆ ได้โดยสะดวก

- การกำหนดที่ตั้งของกิจกรรมทางธุรกิจภายในเขตเมือง (Employment Location) : การขอจัดตั้งบริษัทหรือสำนักงานภายในบริเวณศูนย์กลางของเมือง (town centres)

นั้นสามารถกระทำได้ (โดยหลีกเลี่ยงการจัดตั้งในเขตที่เป็นใจกลางเมืองโดยแท้ (Civic) ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาความแออัดและปัญหาการจราจร

- การจัดระบบคมนาคม (Transport) : การจัดระบบคมนาคมโดยรวมต้องประกอบด้วย การจัดระบบการเชื่อมโยงถนนสายต่างๆ การจัดสถานที่จอดรถ และการจัดระบบขนส่งสาธารณะ โดยทั้งสามระบบดังกล่าวต้องมีความเชื่อมโยงและพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน

- การจัดระบบทัศนียภาพของเมืองหลวง (National Capital Open Space System (NCOSS)) : เป็นระบบการดูแลและบำรุงรักษาทัศนียภาพ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดีและสวยงามต่อไป ซึ่งรวมไปถึงการสงวนและบำรุงรักษาโบราณสถานต่างๆ ด้วย

- การจัดโครงสร้างภายในต่างๆ (Infrastructure) : หมายความว่ารวมถึงการจัดระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น การไฟฟ้า การประปา การบำรุงรักษาแหล่งน้ำ การจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะ ระบบพลังงานต่างๆ รวมทั้งการจัดทำระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมด้วย

ติดต่อฝ่ายพัฒนากฎหมาย

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อาคารสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒
๓๙๔/๑๔ ถนนสามเสน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๔๒๐-๓
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๘๔๒๕
www.lawreform.go.th
www.krisdika.go.th

Law Reform Division
Office of the Council of State
394/14 Samsen Rd., Dusit,
Bangkok 10300
Tel. 0 2280 8420-3
Fax 0 2280 8425
www.lawreform.go.th
www.krisdika.go.th